

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 11ης Δεκεμβρίου 1996 *

Στην υπόθεση T-70/94,

Comafrica SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου, εγκατεστημένη στη Γένοβα (Ιταλία),

Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., εταιρία γερμανικού δικαίου, εγκατεστημένη στο Αμβούργο (Γερμανία),

εκπροσωπούμενες από τον Bernard O'Connor, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Stanbrook and Hooper που στεγάζεται στο γραφείο του δικηγόρου Arsène Kronshagen, 12, boulevard de la Foire,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Eugenio de March, νομικό σύμβουλο, και Xavier Lewis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον John Handoll, solicitor, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενης από το

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενου αρχικά από την S. Lucinda Hudson, και εν συνεχεία από τον John E. Collins και τη Lindsey Nicoll, του Treasury Solicitor's Department, και τον David Anderson, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία του Ηνωμένου Βασιλείου, 14, boulevard Roosevelt,

παρεμβαίνον,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 3190/93 της Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 1993, περί ορισμού του ομοιόμορφου συντελεστή μειώσεως για τον καθορισμό της ποσότητας μπανανών που πρέπει να κατανέμεται σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως για το έτος 1994, και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγουσες λόγω των φερομένων ως παρανόμων αποφάσεων με τις οποίες καθορίστηκαν οι συντελεστές μειώσεως για το 1993 και 1994,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τον K. Lenaerts, Πρόεδρο, την P. Lindh και τον J. L. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 13ης Μαρτίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Πριν από το 1993, η εμπορία μπανανών εντός της Κοινότητας ήταν οργανωμένη σύμφωνα με τα διάφορα εθνικά συστήματα. Υπήρχαν τρεις πηγές εφοδιασμού: οι μπανάνες που παράγονταν εντός της Κοινότητας, οι μπανάνες που παράγονταν σε ορισμένα κράτη με τα οποία η Κοινότητα είχε συνάψει τη Σύμβαση του Λομέ (στο εξής: μπανάνες ΑΚΕ) και οι μπανάνες που παράγονταν σε άλλα κράτη (στο εξής: μπανάνες τρίτων χωρών).
- 2 Η κοινή οργάνωση αγοράς σ' αυτόν τον τομέα καθιερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 404/93), που είχε ως αποτέλεσμα την καθιέρωση, από 1ης Ιουλίου 1993, ενός κοινού συστήματος εισαγωγών το οποίο αντικατέστησε τα διάφορα εθνικά συστήματα που υπήρχαν προηγουμένως. Ο κανονισμός 404/93 τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 3290/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις προσαρμογές και τα μεταβατικά μέτρα στον τομέα της γεωργίας που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των συμφωνιών οι οποίες έχουν συναφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης (ΕΕ L 349, σ. 105). Η παρούσα απόφαση αφορά τον κανονισμό όπως αυτός ίσχυε στις 13 Φεβρουαρίου 1993.

- 3 Το καθεστώς συναλλαγών με τις τρίτες χώρες, το οποίο αποτελεί αντικείμενο του τίτλου IV του κανονισμού 404/93, προβλέπει, για κάθε έτος, το άνοιγμα δασμολογικής ποσοστώσεως για τις εισαγωγές μπανανών τρίτων χωρών και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ. Οι όροι «παραδοσιακές εισαγωγές» και «μη παραδοσιακές εισαγωγές» από κράτη ΑΚΕ ορίζονται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93. Οι «παραδοσιακές εισαγωγές από κράτη ΑΚΕ» αντιστοιχούν στις ποσότητες μπανάνας, καθοριζόμενες στο παράρτημα του κανονισμού 404/93, τις οποίες εξέγαγε κάθε προμηθευτής ΑΚΕ της Κοινότητας. Οι εξαγόμενες από τα κράτη ΑΚΕ ποσότητες, οι οποίες υπερβαίνουν τις ποσότητες αυτές αποκαλούνται «μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ».
- 4 Το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93 παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να θεσπίζει, σύμφωνα με την αποκαλούμενη διαδικασία της επιτροπής διαχείρισης που προβλέπει το άρθρο 27, τις λεπτομέρειες εφαρμογής που αφορούν, κυρίως, την έκδοση των πιστοποιητικών για τις εισαγωγές των διαφόρων κατηγοριών επιχειρηματιών, την περιοδικότητα εκδόσεως των πιστοποιητικών αυτών και την ελάχιστη ποσότητα μπανανών που οι επιλέξιμοι επιχειρηματίες οφείλουν να έχουν διαθέσει προς εμπορία. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του τίτλου IV του κανονισμού 404/93 καθορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1442/93 της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 142 σ. 6, στο εξής: κανονισμός 1442/93).
- 5 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93 προβλέπει το άνοιγμα, κάθε έτος, δασμολογικής ποσοστώσεως 2 εκατομμυρίων τόνων ανά καθαρό βάρος για τις εισαγωγές μπανανών από τρίτες χώρες και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ και, για την πρώτη περίοδο λειτουργίας της νέας κοινής οργανώσεως αγορών, δηλαδή το δεύτερο εξάμηνο του 1993, καθορίζει το ύψος της δασμολογικής ποσοστώσεως σε 1 εκατομμύριο τόνους ανά καθαρό βάρος. Στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως, οι εισαγωγές μπανανών τρίτων χωρών υπόκεινται σε δασμό 100 ECU ανά τόνο, ενώ οι εισαγωγές μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ υπόκεινται σε μηδενικό δασμό. Εκτός της δασμολογικής ποσοστώσεως, οι εισαγωγές αυτές υπόκεινται σε δασμό 750 ECU ανά τόνο και 850 ECU ανά τόνο αντιστοίχως.

6 Ωστόσο, το άρθρο 18 ορίζει ότι, όταν η κοινοτική ζήτηση αυξάνει, το ύψος της ποσοστώσεως αυξάνεται αναλόγως, σύμφωνα με την αποκαλούμενη διαδικασία της επιτροπής διαχειρίσεως του άρθρου 27.

7 Η κοινοτική ζήτηση προσδιορίζεται σε συνάρτηση με έναν κατά πρόβλεψη υπολογισμό ο οποίος, κατά το άρθρο 16, καταρτίζεται κάθε έτος με βάση:

— τα διαθέσιμα δεδομένα σχετικά με τις ποσότητες μπανανών που τέθηκαν σε εμπορία εντός της Κοινότητας κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, κατανεμημένες ανάλογα με την καταγωγή τους,

— τις προβλέψεις παραγωγής και εμπορίας των κοινοτικών μπανανών,

— τις προβλέψεις εισαγωγών παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ,

— τις προβλέψεις καταναλώσεως που βασίζονται ειδικότερα στις πρόσφατες τάσεις καταναλώσεως και στην εξέλιξη των τιμών στην αγορά.

Το άρθρο 18 ορίζει ότι, όταν από τον κατά πρόβλεψη υπολογισμό προκύπτει αύξηση της ζήτησεως και, επομένως, ανάγκη αναθεωρήσεως της ετήσιας δασμολογικής ποσοστώσεως, η αναθεώρηση αυτή πραγματοποιείται πριν από τις 30 Νοεμβρίου που προηγείται της εν λόγω περιόδου εμπορίας.

8 Το άρθρο 16, παράγραφος 3, ορίζει εξάλλου ότι, εφόσον παρίσταται ανάγκη και, ιδίως, για να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα εξαιρετικών περιστάσεων που επηρεάζουν τις συνθήκες παραγωγής ή εισαγωγής, ο κατά πρόβλεψη υπολογισμός μπορεί να αναθεωρηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας και η δασμολογική ποσόστωση που προβλέπει το άρθρο 18 μπορεί να προσαρμόζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27.

- 9 Οι εισαγωγές που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της ετήσιας δασμολογικής ποσοστώσεως, καθώς και τα εκδιδόμενα προς τούτο πιστοποιητικά κατανέμονται, σύμφωνα με το άρθρο 19, μεταξύ τριών κατηγοριών επιχειρηματιών ως εξής:
- 66,5 % στους επιχειρηματίες οι οποίοι διέθεσαν προς εμπορία μπανάνες τρίτων χωρών και/ή μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ.
 - 30 % στους επιχειρηματίες οι οποίοι διέθεσαν προς εμπορία κοινοτικές μπανάνες και/ή παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ.
 - 3,5 % στους εγκατεστημένους εντός της Κοινότητας επιχειρηματίες οι οποίοι άρχισαν να εμπορεύονται άλλες μπανάνες πλην των κοινοτικών και/ή παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ από το 1992.
- 10 Μεταξύ των λεπτομερών κανόνων που προβλέπει ο κανονισμός 1442/93 για την εφαρμογή του καθεστώτος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 404/93, όπως αυτό περιγράφεται πιο πάνω, επιβάλλεται να αναφερθούν οι ακόλουθες διατάξεις.
- 11 Το άρθρο 2 ορίζει ότι το άνοιγμα της δασμολογικής ποσοστώσεως για το δεύτερο εξάμηνο του 1993 γίνεται ως εξής:
- α) 665 000 τόνοι για την κατηγορία των επιχειρηματιών οι οποίοι, πριν από το 1992, είχαν διαθέσει προς εμπορία μπανάνες τρίτων χωρών και/ή μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ (στο εξής: κατηγορία Α).
 - β) 300 000 τόνοι για την κατηγορία των επιχειρηματιών οι οποίοι έχουν διαθέσει προς εμπορία κοινοτικές μπανάνες και/ή παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ (στο εξής: κατηγορία Β).

γ) 35 000 τόνοι για την κατηγορία των επιχειρηματιών οι οποίοι άρχισαν να διαθέτουν προς εμπορία άλλες μπανάνες πλην των κοινοτικών και/ή παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ από το 1992 ή μεταγενέστερα (στο εξής: κατηγορία Γ).

12 Το άρθρο 5 ορίζει ότι, το αργότερο την 1η Οκτωβρίου 1993, για το έτος 1994, και το αργότερο την 1η Ιουλίου, για τα επόμενα έτη, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθορίζουν, για κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β που είναι εγγεγραμμένος στα μητρώα τους, τον μέσο όρο των ποσοτήτων οι οποίες έχουν διατεθεί προς εμπορία κατά τα τρία έτη που προηγούνται του έτους το οποίο προηγείται εκείνου για το οποίο έχει ανοιχθεί η ποσόστωση, κατανεμώμενες αναλόγως της φύσεως των δραστηριοτήτων που ασκεί ο επιχειρηματίας σύμφωνα με το άρθρο 3. Αυτός ο μέσος όρος καλείται «ποσότητα αναφοράς».

13 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, ορίζει ότι θεωρείται ως «επιχειρηματίας» των κατηγοριών Α και Β ο οικονομικός παράγων, ή οποιαδήποτε άλλη οντότητα, ο οποίος, για δικό του λογαριασμό, προέβη σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες ενέργειες:

- α) αγόρασε άωρες μπανάνες από τους παραγωγούς τρίτων χωρών και/ή κράτους ΑΚΕ ή, κατά περίπτωση, παρήγαγε μπανάνες και ακολούθως τις απέστειλε και τις πώλησε στην Κοινότητα (στο εξής: δραστηριότητα α').
- β) προμηθεύτηκε και, ως κάτοχός τους, έθεσε σε ελεύθερη κυκλοφορία τις άωρες μπανάνες και τις διέθεσε προς πώληση με σκοπό τη μεταγενέστερη πώλησή τους στην κοινοτική αγορά· η επιβάρυνση με τους κινδύνους φθοράς ή απώλειας των προϊόντων εξομοιούται προς την επιβάρυνση με τον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο κάτοχος του προϊόντος (στο εξής: δραστηριότητες β').
- γ) ως κάτοχος άωρων μπανανών, τις έχει υποβάλει σε ωρίμανση και τις έχει διαθέσει στην αγορά της Κοινότητας (στο εξής: δραστηριότητες γ').

Οι επιχειρηματίες οι οποίοι ασκούν τις δραστηριότητες αυτές καλούνται στο εξής, αντιστοίχως, «πρωτογενείς εισαγωγείς», «δευτερογενείς εισαγωγείς» και «ωρμιστές».

14 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, ορίζει τους συντελεστές σταθμίσεως οι οποίοι εφαρμόζονται στις ποσότητες που έχουν διατεθεί στο εμπόριο και οι οποίοι διαφέρουν αναλόγως των ασκούμενων δραστηριοτήτων. Κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού, οι συντελεστές αυτοί αποβλέπουν, αφενός, στο να λαμβάνεται υπόψη η σπουδαιότητα της ασκούμενης οικονομικής δραστηριότητας και των αναλαμβανόμενων εμπορικών κινδύνων και, αφετέρου, να διορθώνονται οι αρνητικές συνέπειες από τον πολλαπλό υπολογισμό των ίδιων ποσοτήτων προϊόντων σε διαφορετικά στάδια της εμπορικής αλυσίδας.

15 Το άρθρο 6 έχει ως εξής:

«Σε συνάρτηση με τον όγκο της ετήσιας δασμολογικής ποσόστωσης και το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών που αναφέρονται στο άρθρο 5, η Επιτροπή καθορίζει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, τον ομοιόμορφο συντελεστή μείωσης για κάθε κατηγορία επιχειρηματιών, που πρέπει να εφαρμόζεται στην ποσότητα αναφοράς κάθε επιχειρηματία για να καθοριστεί η ποσότητα που κατανέμεται σ' αυτόν.

Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν αυτήν την ποσότητα για κάθε εγγεγραμμένο επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β και την γνωστοποιούν σ' αυτόν το αργότερο την 1η Αυγούστου και, για το 1994, το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 1993.»

16 Ένα από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του εμπορίου στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι οι μπανάνες δεν είναι ανθεκτικές για μακρινά ταξίδια και, επομένως, συλλέγονται πρόωρα, προκειμένου να «εξαχθούν πράσινες», και ωριμάζουν κοντά στα σημεία πώλησεως. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η εμπορία μπανανών συνεπάγεται τρία στάδια τα οποία αντικατοπτρίζονται στον τριπλό ορισμό του «επιχειρηματία» που δίνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, δηλαδή εκείνου ο οποίος προβαίνει: στην αγορά πράσινων μπανανών ή πρωτογενή εισαγωγή· στη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή δευτερογενή εισαγωγή, και στην ωρίμανση πριν από τη διάθεση στην αγορά (βλ., ανωτέρω, σκέψη 13).

17 Η καθιέρωση του νέου καθεστώτος το 1993 έγινε με καθυστέρηση. Η Επιτροπή εξέδωσε τέσσερις κανονισμούς οι οποίοι είχαν ως αντικείμενο τη μετάθεση της τελευταίας ημερομηνίας κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές των

κρατών μελών έπρεπε να ανακοινώσουν στους επιχειρηματίες την ποσότητα της ποσοστώσεως που τους είχε χορηγηθεί και να καταστήσουν δυνατή την έκδοση των πρόσθετων προσωρινών πιστοποιητικών. Πρόκειται για τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 2396/93, 2569/93 και 2642/93, αντιστοίχως, της 30ης Αυγούστου 1993, της 17ης Σεπτεμβρίου 1993 και της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1443/93, περί μεταβατικών μέτρων για την εφαρμογή του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα το 1993 (ΕΕ L 221, σ. 9, ΕΕ L 235, σ. 29, και ΕΕ L 242, σ. 15, αντιστοίχως), και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2654/93, της 28ης Σεπτεμβρίου 1993, για πρόσθετα μεταβατικά μέτρα για την εισαγωγή μπανανών στην Κοινότητα κατά τον Οκτώβριο 1993 βάσει της κοινοτικής δασμολογικής ποσόστωσης (ΕΕ L 243, σ. 12). Αυτές οι παρατάσεις προθεσμίας δικαιολογήθηκαν από την ανάγκη να δοθεί στην Επιτροπή ο χρόνος προς έλεγχο των ποσοτήτων αναφοράς που της είχαν γνωστοποιήσει οι εθνικές αρχές.

- 18 Στις 22 Οκτωβρίου 1993, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2920/93, περί ορισμού του ομοιόμορφου συντελεστή μείωσης για τον καθορισμό της ποσότητας μπανανών που πρέπει να κατανέμεται σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως για το δεύτερο εξάμηνο 1993 (ΕΕ L 264, σ. 40, στο εξής: κανονισμός 2920/93). Στις 19 Νοεμβρίου 1993, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3190/93, περί ορισμού του ομοιόμορφου συντελεστή μείωσης για τον καθορισμό της ποσότητας μπανανών που πρέπει να κατανέμεται σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως για το έτος 1994 (ΕΕ L 285, σ. 28, στο εξής: κανονισμός 3190/93). Το άρθρο 1 του κανονισμού 3190/93 έχει ως εξής:

«Στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης που προβλέπεται στα άρθρα 18 και 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93, η ποσότητα που πρέπει να κατανεμηθεί σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β, στο πλαίσιο της τρέχουσας περιόδου από 1ης Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 1994 προκύπτει με την εφαρμογή στην ποσότητα αναφοράς του επιχειρηματία, που καθορίζεται βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1442/93, του ακόλουθου ομοιόμορφου συντελεστή μείωσης:

— για κάθε επιχειρηματία της κατηγορίας Α: 0,506617,

— για κάθε επιχειρηματία της κατηγορίας Β: 0,430217.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 19 Οι προσφεύγουσες Comafrica SpA et Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. εισάγουν μπανάνες από τρίτες χώρες στην Ιταλία και στη Γερμανία αντιστοίχως.
- 20 Κατά το πρώτο τρίμηνο του 1993, οι προσφεύγουσες είχαν πληροφορηθεί, από την επαγγελματική τους ένωση, την πρόθεση της Επιτροπής να δημιουργήσει μια νέα κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα της μπανάνας. Άρχισαν τότε αλληλογραφία με την Επιτροπή σχετικά με το θέμα αυτό. Με τις αρχικές τους παρατηρήσεις, οι προσφεύγουσες εξέθεσαν ότι ο ορισμός του «επιχειρηματία» που πρότεινε η Επιτροπή εμπειριείχε τον κίνδυνο να οδηγήσει σε εσφαλμένη εφαρμογή του συστήματος δασμολογικής ποσοστώσεως και να έχει ως αποτέλεσμα ανακρίβειες στον υπολογισμό των ποσοτήτων αναφοράς λόγω διπλής μετρήσεως των προϊόντων στα διάφορα στάδια της εμπορικής αλυσίδας.
- 21 Με την ανταλλαγήσα αργότερα αλληλογραφία, το φθινόπωρο του 1993, οι προσφεύγουσες υπογράμμισαν ότι οι προβλεφθείσες ποσότητες αναφοράς, οι οποίες είχαν βασιστεί στα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Eurostat) που αφορούσαν τις εισαγωγές μπανανών κατά τα έτη 1989 έως 1991, δεν αντιστοιχούσαν στις ποσότητες αναφοράς οι οποίες είχαν ανακοινωθεί από τις αρμόδιες αρχές. Η Επιτροπή απάντησε ότι ο έλεγχος των ποσοτήτων αναφοράς ανήκει στην ευθύνη των κρατών μελών, αλλά αυτή η ίδια είχε εξετάσει τη διαδικασία ελέγχου που είχαν εφαρμόσει τα κράτη μέλη προκειμένου να βεβαιωθεί ότι τα απαιτούμενα κριτήρια είχαν τηρηθεί. Εξάλλου, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, στις περιπτώσεις στις οποίες είχαν διαπιστωθεί πιθανές ανωμαλίες, είχε ζητήσει από τα κράτη μέλη να επανεξετάσουν τα εν λόγω στοιχεία.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 22 Υπό τις περιστάσεις αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Φεβρουαρίου 1994, οι προσφεύγουσες άσκησαν την

παρούσα προσφυγή με την οποία ζητείται, αφενός, δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, η ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού 3190/93 και, αφετέρου, δυνάμει του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, η αποκατάσταση της ζημίας που θεωρούν ότι υπέστησαν λόγω των φερομένων ως παρανόμων αποφάσεων της Επιτροπής που περιέχονται στο άρθρο 1 του κανονισμού 2920/93 και στο άρθρο 1 του κανονισμού 3190/93.

- 23 Στις 15 Απριλίου 1994 η Επιτροπή ζήτησε να ανασταλεί η διαδικασία. Στις 29 Απριλίου 1994 προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής κατά το μέτρο που απέβλεπε στην ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού 3190/93. Η έγγραφη διαδικασία συνεχίστηκε ομαλά κατά το μέτρο που η προσφυγή απέβλεπε στην αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγουσες.
- 24 Με διάταξη του προέδρου του δεύτερου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου, της 26 Σεπτεμβρίου 1994, επετράπη στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβει προς υποστήριξη των αιτημάτων της καθής.
- 25 Μετά την απόφαση που εκδόθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1994 στην υπόθεση C-280/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-4973), με την οποία το Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που είχε ασκήσει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά διαφόρων διατάξεων του κανονισμού 404/93, η Γραμματεία του Πρωτοδικείου, με έγγραφο της 6ης Δεκεμβρίου 1994, κάλεσε τους διαδίκους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των ενδεχομένων συνεπειών της αποφάσεως αυτής στην παρούσα διαφορά.
- 26 Εις απάντηση, οι προσφεύγουσες ανέφεραν ότι η προσφυγή τους στηρίζεται στην αρχή ότι ο κανονισμός 404/93 ήταν έγκυρος και, επομένως, η απόφαση εκείνη δεν είχε καμιά επίπτωση στην επιχειρηματολογία που είχαν αναπτύξει κατά των κανονισμών 2920/93 και 3190/93. Η Επιτροπή, μολονότι αναγνώρισε ότι οι δύο προσφυγές στρέφονταν κατά διαφορετικών κανονισμών, υποστήριξε ότι η απόφαση του Δικαστηρίου, επιβεβαιώνοντας την εγκυρότητα της

νέας κοινής οργανώσεως αγροτών, κατέστησε χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο το κύριο επιχείρημα των προσφευγουσών στην παρούσα προσφυγή, δηλαδή ότι οι «παραδοσιακοί» εισαγωγείς δικαιούνται ενός μεριδίου της «παραδοσιακής» αγοράς. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες έπρεπε να παραιτηθούν από την προσφυγή τους.

27 Με διάταξη του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1995, το αίτημα της καθής σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής παραπέμφθηκε προς εξέταση μαζί με την ουσία της υποθέσεως.

28 Η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 1995. Με απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 1995, η υπόθεση παραπέμφθηκε στο τέταρτο τριμελές τμήμα.

29 Αφού άκουσε την έκθεση του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Πάντως, το Πρωτοδικείο κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις και την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι, με εξαίρεση το Ηνωμένο Βασίλειο, αγόρευσαν κατά τη συνεδρίαση της 13ης Μαρτίου 1996.

30 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει, δυνάμει των άρθρων 173 και 174 της Συνθήκης ΕΚ, την απόφαση της Επιτροπής που περιέχεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 3190/93, περί εφαρμογής ενός συντελεστή μειώσεως των ποσοτήτων αναφοράς για τους επιχειρηματίες της κατηγορίας Α για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994·

- να υποχρεώσει, κατά το άρθρο 178 και το άρθρο 215, δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης ΕΚ, την Επιτροπή να αποκαταστήσει εντόκως κάθε ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες λόγω:
 - της παράνομης απόφασεως της Επιτροπής που περιέχεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 2920/93, περί εφαρμογής ενός συντελεστή μείωσης των ποσοτήτων αναφοράς για τους επιχειρηματίες της κατηγορίας Α για την περίοδο από 1 Ιουλίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993,
 - της παράνομης απόφασεως της Επιτροπής που περιέχεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 3190/93, περί εφαρμογής ενός συντελεστή μείωσης των ποσοτήτων αναφοράς για τους επιχειρηματίες της κατηγορίας Α για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, και
 - της παραβίασεως εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρεώσεώς της να χορηγήσει και να διαχειριστεί την κοινοτική ποσόστωση σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, το άρθρο 155 της Συνθήκης και το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93.
- να διατάξει κάθε περαιτέρω μέτρο που κρίνει αναγκαίο, προκειμένου να αποτιμηθεί η ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της παρούσας δίκης.

31 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη καθόσον με αυτήν ζητείται η ακύρωση του κανονισμού 3190/93;

- επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·
- να απορρίψει το αίτημα περί αποζημιώσεως ως αβάσιμο·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 32 Η Επιτροπή εγείρει ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής καθόσον διώκει την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού 3190/93, επειδή η διάταξη αυτή δεν αφορά άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 33 Παρατηρεί ότι η προσφυγή που είχαν ασκήσει προηγουμένως οι προσφεύγουσες ζητώντας την ακύρωση ορισμένων διατάξεων του κανονισμού 404/93, κρίθηκε αυτεπαγγέλτως απαραδέκτη από το Δικαστήριο, με διάταξη της 21ης Ιουνίου 1993, C-282/93, Comafrica κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), επειδή η δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερη ή μικρότερη ακρίβεια, του αριθμού ή ακόμη και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων έχει εφαρμογή ένα μέτρο ουδόλως συνεπάγεται ότι το μέτρο αυτό αφορά ατομικά τα εν λόγω υποκείμενα δικαίου, όταν είναι δεδομένο ότι η εφαρμογή αυτή γίνεται βάσει μιας αντικειμενικής, πραγματικής ή νομικής καταστάσεως η οποία προσδιορίζεται από την επίμαχη πράξη. Η Επιτροπή προβάλλει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγουσες δεν αποτελούν αυτές και μόνον την ολότητα των εισαγωγών μπανάνας εντός της Κοινότητας ούτε όλα τα υποκείμενα δικαίου που είναι δυνατό να αφορά ο κανονισμός 3190/93.

- 34 Κατά την Επιτροπή, εξάλλου, ο κανονισμός 3190/93 εφαρμόζεται σε κατάσταση προσδιοριζόμενη αντικειμενικά και συνεπάγεται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων εξεταζομένων κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Υπενθυμίζει ότι το άρθρο 1 έχει εφαρμογή στους επιχειρηματίες της κατηγορίας Α και στους επιχειρηματίες της κατηγορίας Β, όπως αυτοί ορίζονται με τον κανονισμό 404/93. Προσθέτει ότι το Δικαστήριο, με την προαναφερθείσα διάταξη Comafrica κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, έκρινε ότι οι διατάξεις αυτές «εφαρμόζονται σε καταστάσεις προσδιοριζόμενες αντικειμενικώς και συνεπάγονται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων εξεταζομένων κατά τρόπο αντικειμενικό και αφηρημένο». Η Επιτροπή παραπέμπει επίσης στην απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 1993, C-213/91, Albertal κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I-3177).
- 35 Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ένα μέτρο αφορά άμεσα και ατομικά τα πρόσωπα των οποίων θίγει τη νομική θέση λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο. Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν εις τι θίγονται περισσότερο ή εξασομικεύονται σε σχέση με τους άλλους εισαγωγείς της ίδιας κατηγορίας, δεδομένου ότι το άρθρο 1 του κανονισμού 3190/93 εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο για όλους τους επιχειρηματίες των διαφόρων κατηγοριών.
- 36 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο κανονισμός 3190/93 πρέπει να θεωρηθεί ως μια δέσμη ατομικών αποφάσεων οι οποίες έχουν ληφθεί υπό μορφή κανονισμού διότι, κατά τον χρόνο εκδόσεώς του, τα κράτη μέλη είχαν γνωστοποιήσει ήδη στην Επιτροπή τα ονόματα και τις διευθύνσεις όλων των εισαγωγέων, καθώς και τις ποσότητες μπανανών που αυτοί είχαν διαθέσει στο εμπόριο (βλ. τα άρθρα 4, παράγραφος 5, και 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 1442/93). Επομένως, η Επιτροπή ήταν σε θέση να γνωρίζει την ταυτότητα όλων των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, καθώς και τις ακριβείς ποσότητες τις οποίες οι επιχειρηματίες αυτοί δικαιούνταν να εισαγάγουν. Έτσι, ο κανονισμός 3190/93 εφαρμόζοταν κατά τον χρόνο εκδόσεώς του σε έναν κλειστό κύκλο υποκειμένων δικαίου, εν προκειμένω, τα υποκείμενα δικαίου που είχαν εισαγάγει μπανάνες κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου στο παρελθόν, είχαν εγγραφεί σε μητρώο ενός κράτους μέλους και, την 1η Σεπτεμβρίου 1993, είχαν κοινοποιήσει στις αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους

μέλους τις συνολικές ποσότητες μπανανών που είχαν διαθέσει στο εμπόριο κατά την περίοδο αναφοράς (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 1971, 41/70 έως 44/70, International Fruit Company κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 783, σκέψεις 16 έως 22, και της 6ης Νοεμβρίου 1990, C-354/87, Weddel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-3847, σκέψεις 20 έως 23).

- 37 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν επίσης ότι ο κανονισμός 3190/93 τις αφορά άμεσα διότι δεν αφήνει στα κράτη μέλη κανένα περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής (προαναφερθείσες αποφάσεις International Fruit Company κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 23 έως 28, και Weddel κατά Επιτροπής, σκέψη 19).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 38 Το άρθρο 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης παρέχει στους ιδιώτες το δικαίωμα να προσβάλλουν κάθε απόφαση η οποία, αν και εκδόθηκε υπό τη μορφή κανονισμού, τους αφορά άμεσα και ατομικά. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, σκοπός της διατάξεως αυτής είναι ιδίως να αποφευχθεί η δυνατότητα των κοινοτικών οργάνων να αποκλείουν, με την απλή επιλογή του τύπου του κανονισμού, την προσφυγή ιδιώτη κατά αποφάσεως που τον αφορά άμεσα και ατομικά. Επομένως, είναι σαφές ότι μόνον η επιλογή του τύπου δεν μπορεί να μεταβάλει τη νομοθετική φύση της πράξεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1980, 789/79 και 790/79, Calpak και Società Emiliana Lavorazione Frutta κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 311, σκέψη 7, και τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 1993, T-476/93, FRSEA και FNSEA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-1187, σκέψη 19).

- 39 Το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο έχουν κρίνει επίσης ότι, για να μπορεί να θεωρηθεί ότι η πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση αφορά ατομικά τους επιχειρηματίες, πρέπει η έννομη κατάστασή τους να θίγεται λόγω πραγματι-

κής καταστάσεως που τους διακρίνει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και τους εξαιτομκεύει κατά τρόπο ανάλογο εκείνου ενός αποδέκτη (βλ., για παράδειγμα, την απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 1993, C-131/92, Atnaud κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-2573).

40 Εξάλλου, στο πλαίσιο της διαχειρίσεως μιας δασμολογικής ποσοστώσεως που αφορούσε τα βόεια κρέατα, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο κανονισμός της Επιτροπής, ο οποίος καθόρισε τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έπρεπε να ικανοποιούν τις αιτήσεις προς έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής, αφορούσε ατομικά τους επιχειρηματίες οι οποίοι, κατά την έκδοση του κανονισμού, είχαν ζητήσει ήδη τέτοια πιστοποιητικά (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Weddel κατά Επιτροπής, σκέψεις 19 έως 23). Προκειμένου να κρίνει αν ο κανονισμός αφορούσε ατομικά τους επιχειρηματίες, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή, καθορίζοντας τον βαθμό κατά τον οποίο οι εν λόγω αιτήσεις μπορούσαν να ικανοποιηθούν, βάσει της συνολικής ποσότητας για την οποία είχαν υποβληθεί αιτήσεις, και αφού καμιά νέα αίτηση δεν μπορούσε να προστεθεί σ' αυτές, είχε αποφασίσει στην πραγματικότητα για τη συνέχεια που έπρεπε να δοθεί σε κάθε κατατεθείσα αίτηση. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο εν λόγω κανονισμός έπρεπε να αναλυθεί ως δέσμη ατομικών αποφάσεων και όχι ως μέτρο γενικής ισχύος κατά την έννοια του άρθρου 189 της Συνθήκης.

41 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, στην προκειμένη περίπτωση, ο κανονισμός 3190/93 έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση των επιχειρηματιών οι οποίοι είχαν ζητήσει και λάβει τις ποσότητες αναφοράς για τις εισαγωγές μπανανών της κατηγορίας Α ή της κατηγορίας Β για το έτος 1994. Ο κανονισμός πληροφορεί κάθε ενδιαφερόμενο επιχειρηματία ότι η ποσότητα μπανανών που αυτός δικαιούται να εισαγάγει στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως για το έτος 1994 μπορεί να προσδιοριστεί με την εφαρμογή ενός ομοιόμορφου συντελεστή μείωσης στην ποσότητα αναφοράς του επιχειρηματία. Εφόσον ο μόνος νομοθετικός στόχος του κανονισμού 3190/93 είναι ο καθορισμός και η δημοσίευση του εν λόγω συντελεστή μείωσης, ο κανονισμός έχει ως άμεσο και απευθείας αποτελέσμα ότι παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε επιχειρηματία να προσδιορίσει την οριστική ποσότητα που θα του χορηγηθεί ατομικά, εφαρμόζοντας τον συντελεστή μείωσης στην ποσότητα αναφοράς που του έχει

ήδη απονεμηθεί. Ο κανονισμός 3190/93 πρέπει, δηλαδή, να αναλυθεί ως μια δέσμη ατομικών αποφάσεων που απευθύνονται σε κάθε επιχειρηματία, πληροφωρώντας τον, στην πραγματικότητα, για τις συγκεκριμένες ποσότητες που θα δικαιούται να εισαγάγει το 1994.

- 42 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί επίσης ότι η Επιτροπή δεν αντέκρουσε τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι ο κανονισμός 3190/93 τις αφορά και άμεσα διότι δεν αφήνει στα κράτη μέλη κανένα περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής.
- 43 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, τα ακυρωτικά αιτήματα που στρέφονται κατά του κανονισμού 3190/93 πρέπει να κριθούν παραδεκτά.

Επί της ουσίας

A — Τα ακυρωτικά αιτήματα

- 44 Προς στήριξη των ακυρωτικών τους αιτημάτων οι προσφεύγουσες επικαλούνται πέντε λόγους ακυρώσεως. Προβάλλουν ότι:
- α) η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια, βάσει του κανονισμού 404/93, να εφαρμόσει τον συντελεστή μείωσης στις ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών της κατηγορίας Α·
 - β) η Επιτροπή καθόρισε τον επίδικο συντελεστή μείωσης βάσει εσφαλμένων ποσοτήτων αναφοράς·
 - γ) καθορίζοντας τον συντελεστή μείωσης βάσει εσφαλμένων ποσοτήτων αναφοράς, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ και παραβίασε την αρχή της ισότητας·

- δ) καταρτίζοντας καθυστερημένα τον κατά πρόβλεψη υπολογισμό βάσει του οποίου έπρεπε να καθοριστεί η δασμολογική ποσόστωση στην οποία εφαρμόστηκε ο επίδικος συντελεστής μειώσεως, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 16 του κανονισμού 404/93, και
- ε) η απόφαση εφαρμογής του συντελεστή μειώσεως βασίστηκε σε παράνομες διατάξεις του κανονισμού 1442/93, εν προκειμένω στα άρθρα 3, 4, παράγραφος 3, 5, παράγραφος 2, 7 και 8.

Πρώτος λόγος ακυρώσεως: αναρμοδιότητα της Επιτροπής να εφαρμόσει συντελεστή μειώσεως στις ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών βάσει του κανονισμού 404/93

Επιχειρήματα των διαδίκων

45 Οι προσφεύγουσες παρατηρούν καταρχάς ότι το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93 παρέχει στην Επιτροπή αρμοδιότητα να θεσπίσει τα της εφαρμογής και ότι το άρθρο 19, παράγραφος 3, ορίζει ότι, αν οι αιτήσεις των επιχειρηματιών της κατηγορίας Γ υπερβαίνουν τις διαθέσιμες ποσότητες, σε κάθε αίτηση επιβάλλεται τότε ενιαίο ποσοστό μειώσεως με την εφαρμογή ενός συντελεστή μειώσεως. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, εφόσον καμιά διάταξη δεν προβλέπει την εφαρμογή ενός συντελεστή μειώσεως στις αιτήσεις των επιχειρηματιών της κατηγορίας Α ή Β, η παράλειψη αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως ηθελημένη και σημαίνει ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί συντελεστής μειώσεως στις αιτήσεις των επιχειρηματιών αυτών. Κατά τις προσφεύγουσες, η απόφαση της Επιτροπής να εφαρμόσει ωστόσο στους επιχειρηματίες αυτούς έναν τέτοιο συντελεστή, απόφαση που έλαβε τη μορφή του κανονισμού 3190/93, συνιστά υπέρβαση εξουσίας.

46 Απαντώντας, η Επιτροπή προβάλλει ότι ο μόνος τρόπος προσαρμογής των ποσοτήτων αναφοράς στην ετήσια δασμολογική ποσόστωση συνίστατο στην εφαρμογή ενός συντελεστή μειώσεως και, αν είχε παραλείψει να το πράξει, η λειτουργία του συστήματος θα είχε διαταραχθεί σοβαρά.

- 47 Οι προσφεύγουσες αντιτάσσουν ότι η Επιτροπή όφειλε να προτείνει τα κατάλληλα νομοθετικά μέτρα παρά να οικειοποιηθεί αρμοδιότητα με τον τρόπο με τον οποίο το έπραξε. Η αναγκαιότητα δεν μπορεί να δικαιολογήσει μια παράνομη συμπεριφορά.
- 48 Η Επιτροπή προβάλλει ότι οι κανόνες που διέπουν την εφαρμογή των συντελεστών μείωσης για τους επιχειρηματίες των κατηγοριών Α και Β έχουν εγκύρως θεσπιστεί βάσει του άρθρου 20, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 404/93, που παρέχει στην Επιτροπή γενική αρμοδιότητα θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής του τίτλου IV.
- 49 Το Ηνωμένο Βασίλειο, με την παρέμβασή του, παρατηρεί ότι το προσώμιο του κανονισμού 2920/93 επιβεβαιώνει ότι η αρμοδιότητα της Επιτροπής να εφαρμόσει συντελεστή μείωσης προκύπτει κυρίως από το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93. Προσθέτει ότι ο συντελεστής μείωσης αποτελεί το δικαιότερο και απλούστερο μέσο για την εναρμόνιση του συνολικού όγκου των ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών προς τη διαθέσιμη δασμολογική ποσότητα και ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε στο παρελθόν τη μέθοδο αυτή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 50 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, βάσει του άρθρου 155, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, για τη διασφάλιση της λειτουργίας και αναπτύξεως της κοινής αγοράς, η Επιτροπή ασκεί τις αρμοδιότητες που της αναθέτει το Συμβούλιο για την εκτέλεση των κανόνων που θεσπίζει. Το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93 επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να θεσπίσει τις διατάξεις εφαρμογής του τίτλου IV του εν λόγω κανονισμού και διευκρινίζει τα σημεία που οι διατάξεις αυτές μπορούν κυρίως να αφορούν.

- 51 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, από την οικονομία της Συνθήκης, υπό το πρίσμα της οποίας πρέπει να θεωρηθεί το άρθρο 155, καθώς και από τις πρακτικές απαιτήσεις, προκύπτει ότι η έννοια της εκτελέσεως πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως. Επειδή η Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να παρακολουθεί κατά τρόπο σταθερό και προσεκτικό την εξέλιξη των γεωργικών αγορών και να ενεργεί με την ταχύτητα που απαιτεί η κατάσταση, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να της αναθέσει στον τομέα αυτό ευρείες αρμοδιότητες. Κατά συνέπεια, τα όρια των αρμοδιοτήτων αυτών πρέπει να εκτιμώνται με γνώμονα τους ουσιώδεις γενικούς στόχους της οργανώσεως της αγοράς (βλ. απόφαση της 29ης Ιουνίου 1989, 22/88, Vreugdenhil κ.λπ., Συλλογή 1989, σ. 2049, σκέψη 16, καθώς και την παρατιθέμενη νομολογία). Ειδικότερα, το Δικαστήριο έκρινε ότι, στον γεωργικό τομέα, η Επιτροπή έχει την εξουσία να θεσπίζει όλα τα αναγκαία ή πρόσφορα εκτελεστικά μέτρα για να θέσει σε εφαρμογή τη βασική ρύθμιση, αρκεί μόνο να μην αντίκεινται προς τη ρύθμιση αυτή ή προς τους εκτελεστικούς κανόνες του Συμβουλίου (βλ. απόφαση της 15ης Μαΐου 1984, 121/83, Zuckerfabrik Franken, Συλλογή 1984, σ. 2039, σκέψη 13).
- 52 Στο ειδικό πλαίσιο της εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα, το Δικαστήριο έκρινε ήδη ότι από τις προαναφερθείσες αρχές προκύπτει ότι το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93 δεν απαγορεύει στην Επιτροπή να θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής οι οποίες, μολοντί δεν περιλαμβάνονται ρητώς στη διάταξη αυτή, είναι αναγκαίες για τη λειτουργία του καθεστώτος εισαγωγής (βλ. απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 1995, C-478/93, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3081, σκέψεις 31 και 32).
- 53 Όσον αφορά το ζήτημα αν η Επιτροπή είχε αρμοδιότητα να καθορίσει τον επίδικο συντελεστή μειώσεως, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το καθεστώς εισαγωγής που καθιερώθηκε με τον κανονισμό 404/93 στηρίζεται στην επιλογή μιας ετήσιας δασμολογικής ποσοτώσεως για τις εισαγωγές μπανανών τρίτων χωρών και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ. Κατά το καθεστώς αυτό, παρέχεται στους επιχειρηματίες δικαίωμα επί ενός μεριδίου της δασμολογικής ποσοτώσεως το οποίο υπολογίζεται βάσει των μέσων ποσοτήτων μπανάνας που έχουν πωλήσει κατά τα τελευταία τρία έτη για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία. Δεν τους έχει χορηγηθεί δικαίωμα που τους εγγυάται ότι θα μπορούν να εισαγάγουν συγκεκριμένη ποσότητα με ευνοϊκό δασμολόγιο.

- 54 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι για τη λειτουργία μιας τέτοιας δασμολογικής ποσοστώσεως είναι αναγκαίο να μπορεί να καθορίζεται συντελεστής μείωσης. Πράγματι, εφόσον ο αριθμός των αιτήσεων προς έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής υπερβαίνει τα όρια της ποσοστώσεως, ελλείψει συντελεστή μείωσης θα ήταν αδύνατο να γίνουν σεβαστά τα όρια της ποσοστώσεως και το δικαίωμα των επιχειρηματιών επί ενός μεριδίου της ποσοστώσεως αυτής, το οποίο υπολογίζεται βάσει των εισαγωγών που είχαν πραγματοποιήσει παλαιότερα.
- 55 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή είχε αρμοδιότητα, βάσει του άρθρου 20 του κανονισμού 404/93, να καθορίσει τον συντελεστή μείωσης. Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Δεύτερος και τρίτος λόγος ακυρώσεως: ο επίδικος συντελεστής μείωσης καθορίστηκε βάσει εσφαλμένων ποσοτήτων αναφοράς και κατά παράβαση του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης και της αρχής της ισότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 56 Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι, στο κοινοτικό δίκαιο, η αρχή της ισότητας επιβάλλει οι όμοιες καταστάσεις να μην τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισεως, εκτός αν δικαιολογείται αντικειμενικώς η διαφοροποίηση (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1982, 245/81, Edeka, Συλλογή 1982, σ. 2745, και της 12ης Απριλίου 1984, 281/82, Unifrex κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 1969).
- 57 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η αρχή αυτή παραβιάστηκε διότι ορισμένοι επιχειρηματίες έχουν λάβει υπερεκτιμηθείσες ποσότητες αναφοράς, οι οποίες δεν αντιστοιχούν πραγματικά στις

εισαγωγές που πραγματοποιήσαν κατά την περίοδο αναφοράς. Επομένως, ο συντελεστής μείωσης είναι ανακριβής για δύο λόγους: αφενός, επειδή καθορίστηκε βάσει εσφαλμένων ποσοτήτων αναφοράς και, αφετέρου, διότι εν συνεχεία εφαρμόστηκε στις ίδιες αυτές ποσότητες. Κατά συνέπεια, ο ενιαίος συντελεστής μείωσης που εφαρμόστηκε στο σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς ζημίωσε αδίκως τους επιχειρηματίες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι προσφεύγουσες, οι οποίοι είχαν λάβει ποσότητες αναφοράς που αντιστοιχούν ακριβώς στις πραγματοποιηθείσες εισαγωγές κατά την περίοδο αναφοράς. Επομένως, η εφαρμογή ενός ενιαίου συντελεστή μείωσης απετέλεσε εφαρμογή όμοιων όρων σε ανόμοιες καταστάσεις.

- 58 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, αν οι επιχειρηματίες είχαν καταχωρίσει υπερεκτιμημένα στοιχεία, αυτό οφείλεται στο ότι η Επιτροπή, κατά την κατάρτιση του κανονισμού 1442/93, παρέλειψε να καθορίσει ενιαία και εξακριβώσιμη αναφορά για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων των επιχειρηματιών, αυτό δε παρά το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες της είχαν προτείνει έγκαιρα εναλλακτική διατύπωση του άρθρου 3 του εν λόγω κανονισμού. Υπογραμμίζουν ότι η παραβίαση της αρχής της ισότητας και η παράβαση του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, τις οποίες επικαλούνται, προκύπτει όχι από το ότι η Επιτροπή προσπάθησε να επανορθώσει την κατάσταση αφού συνειδητοποίησε ότι ορισμένα στοιχεία είχαν υπερεκτιμηθεί, αλλά από το ότι έκανε δεκτές υπερεκτιμημένες και εσφαλμένες ποσότητες αναφοράς.

- 59 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι διορθώσεις στις οποίες προέβη μετά τη γνωστοποίηση των ανακριβών στοιχείων εκ μέρους των κρατών μελών έγιναν προκειμένου να προωθηθεί η ίση μεταχείριση. Παρατηρεί επίσης ότι οι διορθώσεις αυτές αντικατοπτρίζουν, κατά το μέτρο του δυνατού, τις διορθώσεις στις οποίες προέβησαν τα ίδια τα κράτη μέλη. Υπογραμμίζει ότι η ακριβεία των δηλώσεων που έκαναν τα κράτη μέλη είναι ζήτημα που αφορά τελικά τις εθνικές αρχές, οι οποίες είναι οι μόνες που διαθέτουν τα αναγκαία μέσα προς τούτο. Αν υποθεθεί ότι εφαρμόστηκε διαφορετική μεταχείριση στους επιχειρηματίες, αυτό οφείλεται στους ίδιους τους επιχειρηματίες ή στα κράτη μέλη και όχι στην Επιτροπή. Εξάλλου, εφόσον η Επιτροπή ασκεί απλώς καθήκοντα εποπτείας, είναι μόνο σε θέση να περιορίσει τους κινδύνους σφαλμάτων και όχι να τους εξαλείψει πλήρως, καθόσον πρόκειται για ζήτημα το οποίο τελικά εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.

60 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι έπρεπε να είχε καθοριστεί μια ενιαία και εξακριβώσιμη αναφορά, η Επιτροπή αντιτάσσει ότι, δεδομένου ότι με τον κανονισμό 404/93 θεσπίστηκε ένα αποκεντρωμένο σύστημα, ένα τέτοιο μέτρο δεν ήταν πρόσφορο.

61 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι ο σκοπός του συντελεστή μείωσης κατέστη παράνομος κατά το μέτρο που εφαρμόστηκε σε ανακριβείς ποσότητες αναφοράς. Συναφώς, επικαλούνται την προγενέστερη νομολογία του Δικαστηρίου από την οποία προκύπτει ότι μια απόφαση μπορεί να ακυρωθεί όταν βασίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών (αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 1963, 18/62, Barge κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1005, της 19ης Μαρτίου 1964, 27/63, Raponi κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1061, της 9ης Ιουνίου 1964, 94/63 και 96/63, Bernusset κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1129, και της 7ης Ιουλίου 1964, 97/63, De Pascale κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1165).

62 Προκειμένου να αποδείξουν την ανακρίβεια των ποσοτήτων αναφοράς, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν τρία συγκεκριμένα σημεία. Προβάλλουν, πρώτον, ότι οι αριθμοί που αντιπροσωπεύουν την ποσότητα αναφοράς για την Κοινότητα στο σύνολό της ήταν σαφώς υψηλότεροι από τις μέσες ποσότητες που στηρίχθηκαν στα στοιχεία της Eurostat για την περίοδο αναφοράς 1989 έως 1991· δεύτερον, οι αριθμοί που γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη αποκάλυπταν από μόνοι τους την ύπαρξη σφάλματος· τρίτον, η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε ότι είχε διαπραχθεί σφάλμα και ότι προσπάθησε να το διορθώσει. Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι, κατά την περίοδο αναφοράς, οι αριθμοί της Eurostat για τις συνολικές εισαγωγές μπανάνας εντός της Κοινότητας ήταν αισθητά χαμηλότεροι από τις συνολικές ποσότητες αναφοράς των πρωτογενών εισαγωγών, των δευτερογενών εισαγωγών και των ωριμαστών (βλ., ανωτέρω, σκέψη 13). Διευκρινίζουν ότι κάθε εισαγόμενη παρτίδα μπανανών πρέπει να ληφθεί υπόψη στα τρία διαφορετικά στάδια της εμπορικής αλυσίδας που περιλαμβάνονται στον ορισμό του όρου «επιχειρηματίας» του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93, με άλλα λόγια, πρωτογενής εισαγωγή, δευτερογενής εισαγωγή και ωρίμανση (βλ., ανωτέρω, σκέψη 16). Η ίδια ποσότητα μπανανών, με ελάχιστη διαφορά, πρέπει να εμφανίζεται στα παγιωμένα στοιχεία σε κάθε στάδιο. Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι τα στοιχεία της Eurostat δεν είναι παρά ένα στοιχείο αναφοράς για τον προσδιορισμό της ποσότητας εισαγόμενων μπανανών και ισχυρίζονται ότι τα στοιχεία αυτά αντιπροσωπεύουν την οριστική εκτίμηση των πραγματικών εισαγωγών που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία κατά την περίοδο αναφοράς και επομένως είναι δημοσίως εξακριβώσιμα.

- 63 Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν επίσης ότι, στο προοίμιο των κανονισμών περί παρατάσεως (βλ., ανωτέρω, σκέψη 17), η Επιτροπή είχε εκφράσει τις ανησυχίες της όσον αφορά την ακρίβεια των ποσοτήτων αναφοράς και, στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2920/93 και του κανονισμού 3190/93, αναγνώρισε ότι διαπιστώθηκαν «διπλές μετρήσεις των ιδίων ποσοτήτων για την ίδια δραστηριότητα υπέρ διαφορετικών επιχειρηματιών σε πολλά κράτη μέλη».
- 64 Η Επιτροπή αρνείται ότι ο κανονισμός 3190/93 βασίζεται σε εσφαλμένες ποσότητες αναφοράς και προβάλλει ότι ο συντελεστής μειώσεως εφαρμόστηκε σε ποσότητες αναφοράς οι οποίες είχαν διορθωθεί από τις υπηρεσίες της ή κατόπιν προτροπής των υπηρεσιών αυτών και, επομένως, είχαν υπολογιστεί σύμφωνα με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού 404/93.
- 65 Αναγνωρίζει ότι ορισμένες ποσότητες αναφοράς που είχαν γνωστοποιηθεί αρχικά τα κράτη μέλη την οδήγησαν στη διαπίστωση περιπτώσεων διπλών μετρήσεων και αλληλεπικαλύψεων στα στοιχεία που αφορούσαν τους επιχειρηματίες, οι οποίοι ασκούσαν δραστηριότητες ανήκουσες σε διαφορετικές κατηγορίες και, επομένως, προσπάθησε να διορθώσει τα στοιχεία αυτά προτού εφαρμόσει τον συντελεστή μειώσεως.
- 66 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με το σύστημα που καθιερώθηκε με τον κανονισμό 404/93, τα πιστοποιητικά εισαγωγής έπρεπε να χορηγούνται βάσει των ποσοτήτων μπανάνας οι οποίες «είχαν πωληθεί» και «είχαν διατεθεί στο εμπόριο» και όχι μόνο βάσει των ποσοτήτων οι οποίες είχαν εισαχθεί στην Κοινότητα. Τα στοιχεία της Eurostat, όμως, αφορούσαν αποκλειστικά τις εισαγωγές και, επομένως, δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό των ποσοτήτων αναφοράς που έπρεπε να χορηγηθούν στους επιχειρηματίες οι οποίοι ασκούν δραστηριότητες εμπιπτουσες σε διαφορετικές κατηγορίες. Το γεγονός ότι οι ποσότητες αναφοράς που γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη δεν αντιστοιχούσαν στα στοιχεία της Eurostat για τις εισαγωγές είναι αυτό που έδωσε στην Επιτροπή το σήμα κινδύνου ως προς τη δυνατότητα διπλών μετρήσεων. Η Επιτροπή προσπάθησε τότε να διορθώσει τα στοιχεία αυτά όσο αυτό ήταν δυνατό. Όσον αφορά τους πρωτογενείς εισαγωγείς, η Επιτροπή επέλυσε το πρόβλημα κατόπιν διαβουλεύσεως με τα κράτη μέλη. Για τους δευτερογενείς εισαγωγείς, δεν κατέστη δυνατή η εξεύρεση συμφωνίας με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και η Επιτροπή υποχρεώθηκε να

μειώσει τους αριθμούς για την Ιταλία και τις Κάτω Χώρες κατά 170 000 τόνους. Όσον αφορά τους ωρμιστές, παρά τις κάποιες διαφορές ως προς τα στοιχεία, η Επιτροπή δεν διαπίστωσε ειδικά προβλήματα και, επομένως, δέχθηκε αυτούσια τα στοιχεία των κρατών μελών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 67 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ότι δηλαδή ο επίδικος συντελεστής μειώσεως φέρει το στίγμα της ελλείψεως νομιμότητας, επειδή καθορίστηκε βάσει εσφαλμένων ποσοτήτων αναφοράς, δεν αμφισβητείται, όπως αναγνώρισε η Επιτροπή στα προσοίμια ορισμένων κανονισμών που έχει εκδώσει και όπως εξήγησε με τις απαντήσεις της σε γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, ότι οι αριθμοί που γνωστοποίησαν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σχετικά με τις ποσότητες αναφοράς που επρόκειτο να χορηγηθούν στους διαφόρους επιχειρηματίες ήσαν υψηλότεροι του δέοντος, τουλάχιστον αρχικά, καθόσον οι ίδιες ποσότητες για την ίδια δραστηριότητα μετρήθηκαν διπλά υπέρ διαφόρων επιχειρηματιών σε αρκετά κράτη μέλη (βλ., για παράδειγμα, την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2920/93 και του κανονισμού 3190/93). Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι το ακριβές μέτρο των διαπραχθέντων σφαλμάτων στον υπολογισμό των ποσοτήτων αναφοράς μπορεί να αποδειχθεί με σύγκριση του συνολικού όγκου των ποσοτήτων αναφοράς που γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη προς τα στοιχεία της Eurostat για τις εισαγωγές στην Κοινότητα κατά την περίοδο αναφοράς και ότι από τη σύγκριση αυτή προκύπτει ένα ποσοστό σφάλματος 14,8 %.

- 68 Το Πρωτοδικείο δεν θεωρεί ότι τα στοιχεία της Eurostat για τις εισαγωγές στην Κοινότητα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως οριστική αναφορά βάσει της οποίας πρέπει να εκτιμηθεί το κύρος των ποσοτήτων αναφοράς που έχει εγκρίνει η Επιτροπή, αφού είχε προβεί σε προσαρμογές κατόπιν διαβουλεύσεως με τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν λεπτομερή αποδεικτικά στοιχεία ως προς τον τρόπο συλλογής των στοιχείων της Eurostat, αλλά δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι

τα στοιχεία αυτά βασίζονται στα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη και συχνά αποτελούν αντικείμενο μεταγενέστερων αναθεωρήσεων κατά τον βαθμό που ακριβέστερες πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες.

69 Εξάλλου, όπως παρατήρησε η Επιτροπή, ο κανονισμός 404/93 διευκρινίζει ότι οι ποσότητες αναφοράς που χρησιμοποιούνται για την κατανομή της δασμολογικής ποσοστάσεως δεν πρέπει να βασίζονται στις εισαγωγές, αλλά στις ποσότητες τις οποίες οι επιχειρηματίες «έχουν διαθέσει στο εμπόριο». Επιπροσθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93, οι ποσότητες αναφοράς πρέπει να κατανέμονται ανάλογα με τη φύση των δραστηριοτήτων που ασκούν οι επιχειρηματίες, όπως αυτές περιγράφονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, και τα σχετικά με τις εισαγωγές στοιχεία δεν έχουν συναφώς καμιά χρησιμότητα. Επομένως, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, μολονότι ορθώς η Επιτροπή χρησιμοποίησε τα σχετικά με τις εισαγωγές στοιχεία της Eurostat ως γενική ένδειξη στη διαδικασία εξακριβώσεως ενδεχομένων διαφορών στα στοιχεία που γνωστοποίησαν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, ωστόσο, στο πλαίσιο της οικείας κανονιστικής ρυθμίσεως δεν είχε ούτε το δικαίωμα ούτε την υποχρέωση να υποκαταστήσει τα στοιχεία που βασίζονται στις εισαχθείσες ποσότητες στα στοιχεία που βασίζονται στις ποσότητες οι οποίες «είχαν διατεθεί στο εμπόριο», εφόσον τα τελευταία αυτά στοιχεία είχαν διορθωθεί προκειμένου να εξαλειφθεί κάθε διαφορά κατά το μέτρο του δυνατού.

70 Είναι μιν αληθές ότι η συνολική ποσότητα μπανανών τρίτων χωρών που διατίθενται στο εμπόριο εντός της Κοινότητας δεν πρέπει, σε κανένα από τα τρία στάδια εμπορίας που διακρίνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93, να υπερβεί τον συνολικό όγκο των εισαγωγών εντός της Κοινότητας, πλην όμως αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκη, αντίθετα από ό,τι υποστήριξαν οι προσφεύγουσες, ότι οι ποσότητες που διατέθηκαν στο εμπόριο σε καθένα από τα εν λόγω στάδια πρέπει να είναι σχεδόν ισοδύναμες. Αυτό προϋποθέτει ότι όλες οι εισαγόμενες μπανάνες υπολογίζονται χωριστά σε καθένα από τα τρία στάδια. Εκτός του ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, σε κάθε στάδιο, οι συνέπειες των απωλειών του προϊόντος και της επανεξαγωγής εκτός της Κοινότητας, κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προσκομίστηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου που θα επέτρεπε να καταδειχθεί ότι πρόκειται για συνήθη εμπορική πρακτική σ' αυτόν τον τομέα. Άλλωστε, ο ορισμός του όρου «επιχειρηματίας» που δίνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93 λαμβάνει σαφώς υπόψη το γεγονός ότι ο επιχειρηματίας μπορεί να ασκεί «μία ή περισσότερες» από τις δραστηριότητες στις οποίες αναφέρεται ο κανονισμός. Εξάλλου, όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές του επίμαχου προϊόντος στα τρία στάδια της εμπορίας του, είναι σαφές ότι η ίδια

παρτίδα μπορεί να διατεθεί, σε κάθε στάδιο, από έναν επιχειρηματία εγκατεστημένο σ' ένα διαφορετικό κράτος μέλος. Επομένως, ο όγκος της δραστηριότητας που παρατηρείται σε κάθε στάδιο μπορεί να ποικίλλει από το γεγονός αυτό σε κάθε κράτος μέλος.

- 71 Είναι αδιαμφισβήτητο ότι η έναρξη ισχύος του κανονισμού 404/93 μετέβαλε ουσιαστικά τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούσαν μέχρι τότε στα κράτη μέλη οι εθνικές αγορές μπανάνας και ότι οι συνέπειες και οι επιπτώσεις αυτών των αναγκαίων αλλαγών έθεσαν εξαιρετικά προβλήματα στην Επιτροπή.
- 72 Συγκεκριμένα, η καθιέρωση της ενιαίας κοινοτικής αγοράς στον τομέα αυτόν είχε ως συνέπεια την αντικατάσταση των διαφόρων εθνικών καθεστώτων που ίσχυαν μέχρι τότε. Η έναρξη ισχύος του κανονισμού 404/93 προκάλεσε αναπόφευκτα διαταράξεις και κινδύνους εμπορικών ζημιών για τις επιχειρήσεις οι οποίες ασκούσαν μέχρι την ημερομηνία αυτή τις δραστηριότητές τους σύμφωνα με τους κανόνες που είχαν καθιερώσει τα εθνικά αυτά συστήματα.
- 73 Στον βαθμό που τα προγενέστερα εθνικά συστήματα είχαν λειτουργήσει κατά τρόπο πολύ διαφορετικό, ήταν αναπόφευκτο η Επιτροπή να συναντήσει δυσχέρειες στον καθορισμό των επακριβών ποσοτήτων μπανάνας που είχαν διαθέσει οι διάφορες κατηγορίες επιχειρηματιών κατά τα έτη τα οποία είχαν προηγηθεί της καθιέρωσης της κοινής οργάνωσης αγοράς. Ωστόσο, κατά το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93, την ευθύνη καθορισμού της μέσης ποσότητας που είχαν διαθέσει στο εμπόριο οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες είχαν πρωτίστως οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.
- 74 Κατά την άσκηση του καθήκοντος ελέγχου εφαρμογής του καθεστώτος που καθιερώθηκε με τον κανονισμό 404/93, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να δεχθεί χωρίς εξακρίβωση τα στοιχεία που γνωστοποίησαν τα κράτη μέλη και, πράγματι, δεν τα δέχθηκε όπως είχαν. Πάντως, ούτε ήταν υποχρεωμένη να καθυστερήσει απεριορίστως την εφαρμογή του νέου καθεστώτος αφού είχε λάβει όλα τα λογικώς δυνατά μέτρα για να διορθώσει τις περιπτώσεις διπλής μετρήσεως.

- 75 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι διαφορές που εξακολουθούσαν να υπάρχουν, αφού η Επιτροπή διόρθωσε τουλάχιστον ορισμένο αριθμό των ποσοτήτων αναφοράς που της είχαν γνωστοποιήσει αρχικά τα κράτη μέλη, δεν είναι ικανές να καταστήσουν ακυρωτέο τον συντελεστή μειώσεως ο οποίος θεσπίστηκε βάσει των διορθωμένων στοιχείων. Οι διαφορές αυτές μαρτυρούν μόνον τις πρακτικές δυσχέρειες που είναι συναφείς με την εφαρμογή μιας νέας κοινής οργάνωσης αγορών, η οποία αντικαθιστά τα διάφορα καθεστώτα τα οποία ίσχυαν προηγουμένως. Αλλά οι δυσχέρειες που συνάντησαν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στην εφαρμογή μιας κοινοτικής νομοθεσίας δεν μπορούν να επηρεάσουν το κύρος των ίδιων των μέτρων εφαρμογής.
- 76 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, κατά τον οποίο ο επίδικος συντελεστής μειώσεως καθορίστηκε κατά παράβαση του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης και της αρχής της ισότητας, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η απαγόρευση των διακρίσεων που προβλέπει το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης δεν αποτελεί παρά συγκεκριμένη έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας η οποία περιλαμβάνεται στις θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου. Η αρχή αυτή επιβάλλει όμοιες καταστάσεις να αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο, εκτός αν η διαφοροποίηση δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 1986, 201/85 και 202/85, Klensch κ.λπ., Συλλογή 1986, σ. 3477, σκέψη 9, και της 21ης Φεβρουαρίου 1990, C-267/88 έως C-285/88, Wuidart κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-435, σκέψη 13).
- 77 Μολονότι είναι αληθές ότι η κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα της μπανάνας περιλαμβάνει τους επιχειρηματίες οι οποίοι δεν είναι ούτε παραγωγοί ούτε καταναλωτές, είναι εξίσου αληθές ότι, λόγω της γενικότητας της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, η απαγόρευση των διακρίσεων έχει εξίσου εφαρμογή και επί άλλων κατηγοριών επιχειρηματιών υπαγομένων σε κοινή οργάνωση αγορών (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Γερμανία κατά Συμβουλίου, σκέψη 68).
- 78 Πριν από την έκδοση του κανονισμού 404/93, ο εν λόγω τομέας χαρακτηριζόταν από τη συνύπαρξη πολύ διαφορετικών εθνικών αγορών, οι περισσότερες από τις οποίες λειτουργούσαν εν πολλοίς κατά τον ίδιο τρόπο πολύ πριν από τη δημιουργία της Κοινότητας ή την προσχώρηση σ' αυτήν του ενδιαφερομένου κράτους μέλους. Στις ανοιχτές εθνικές αγορές, οι επιχειρηματίες μπορούσαν να εφοδιάζονται μπανάνες τρίτων χωρών χωρίς να υπόκει-

νται σε ποσοτικούς περιορισμούς. Αντιθέτως, στις προστατευόμενες εθνικές αγορές, οι επιχειρηματίες οι οποίοι διέθεταν στο εμπόριο κοινοτικές και παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ ήσαν εξασφαλισμένοι ότι θα μπορούσαν να διαθέσουν τα προϊόντα τους χωρίς να εκτίθενται στον ανταγωνισμό των διανομέων μπανανών τρίτων χωρών. Κατά συνέπεια, υπήρχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές μεταξύ των διαφόρων αγορών.

79 Επιβάλλεται επομένως η διαπίστωση ότι οι αντίστοιχες καταστάσεις των επιχειρηματιών στις διάφορες εθνικές αγορές δεν ήταν συγκρίσιμες. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, μολονότι είναι αληθές ότι η δημιουργία της κοινής οργανώσεως αγορών επηρέασε διαφορετικά τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες, η διαφορετική αυτή μεταχείριση είναι αναπόφευκτη συνέπεια της αναγκαιότητας να ληφθούν υπόψη οι διαφορετικές καταστάσεις στις οποίες βρίσκονταν οι επιχειρηματίες και είναι σύμφυτη προς τον σκοπό της ενοποιήσεως των μέχρι τότε κλειστών αγορών (προαναφερθείσα απόφαση Γερμανία κατά Συμβουλίου, σκέψεις 70 έως 74).

80 Εξάλλου, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν ενώπιον του Πρωτοδικείου οι προσφεύγουσες δεν επιτρέπουν να αποδειχθεί ότι, σε μια ειδική περίπτωση, η μεταχείριση που τους επιφυλάχθηκε ήταν διαφορετική από εκείνη που επιφυλάχθηκε στους άλλους επιχειρηματίες.

81 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, καθορίζοντας τον επίδοκο συντελεστή μειώσεως, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια ούτε προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή της εξουσίας εκτιμήσεως που δικαιούται να ασκεί προς το συμφέρον της Κοινότητας κατά την εφαρμογή των κανόνων της κοινής οργανώσεως αγορών (βλ. τις αποφάσεις που έχουν παρατεθεί ανωτέρω στη σκέψη 51).

82 Ως εκ τούτου, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 16 του κανονισμού 404/93 λόγω καθυστερημένης καταρτίσεως του κατά πρόβλεψη υπολογισμού βάσει του οποίου έπρεπε να καθορισθεί η δασμολογική ποσόστωση για την οποία εφαρμόστηκε ο επίδικος συντελεστής μειώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 83 Οι προσφεύγουσες προέβαλαν αρχικά ότι η Επιτροπή, κατά παράβαση του άρθρου 16 του κανονισμού 404/93, παρέλειψε να καταρτίσει τον κατά πρόβλεψη υπολογισμό προτού καθορίσει τη δασμολογική ποσόστωση για το έτος 1994. Μετά την απόφαση 94/654/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Σεπτεμβρίου 1994, για τη θέσπιση του προβλεπόμενου ισοζυγίου [κατά πρόβλεψη υπολογισμού] της παραγωγής και της κατανάλωσης καθώς και των εισαγωγών και των εξαγωγών μπανάνας για την Κοινότητα για το έτος 1994 (ΕΕ L 254, σ. 90), προέβαλαν ότι το ισοζύγιο αυτό εκδόθηκε με καθυστέρηση.
- 84 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο κατά πρόβλεψη υπολογισμός πρέπει να χρησιμοποιείται για την προσαρμογή της δασμολογικής ποσοτώσεως των 2 εκατομμυρίων τόνων που καθορίστηκε με το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93 και ότι το άρθρο 9 του κανονισμού 1442/93, το οποίο αναφέρεται στην ύπαρξη του κατά πρόβλεψη υπολογισμού, ορίζει ότι οι ενδεικτικές ποσότητες καθορίζονται κάθε τρίμηνο σε συνάρτηση με τον υπολογισμό αυτό.
- 85 Κατά τις προσφεύγουσες, από το άρθρο 16 του κανονισμού 404/93 προκύπτει ότι ο κατά πρόβλεψη υπολογισμός πρέπει να καταρτίζεται πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας και, από την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, ότι δεν μπορεί να αναπροσαρμόζεται κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας παρά μόνο σε περίπτωση εξαιρετικών περιστάσεων. Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 16 επιβεβαιώνεται από την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 404/93, η οποία προβλέπει ότι με τον υπολογισμό που καταρτίζεται ετησίως πρέπει να «εκτιμώνται οι προοπτικές της κοινοτικής παραγωγής και κατανάλωσης». Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, εφόσον ο κατά πρόβλεψη υπολογισμός για το έτος 1994 καταρτίστηκε μόλις στις 29 Σεπτεμβρίου 1994, δηλαδή μετά την έκδοση όλων των πιστοποιητικών εισαγωγής, η καθυστέρηση αυτή τον κατέστησε περιττό και συνιστά, άλλωστε, παράβαση του κανονισμού 404/93 εκ μέρους της Επιτροπής.

86 Η Επιτροπή εξηγεί ότι δεν είχε καταρτίσει τυπικά τον κατά πρόβλεψη υπολογισμό, όπως ορίζει το άρθρο 16 του κανονισμού 404/93, προτού καθορίσει τον συντελεστή μείωσης για το έτος 1994, διότι δεν διέθετε επαρκείς πληροφορίες. Προσθέτει ότι τον κατάρτισε όταν οι πληροφορίες αυτές ήταν διαθέσιμες.

87 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η έλλειψη του κατά πρόβλεψη υπολογισμού κατά τη συγκεκριμένη ημερομηνία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παράβαση ουσιώδους τύπου. Πρώτον, η έλλειψη αυτή οφείλεται σε καθυστερήσεις ή σε σφάλματα των αρμόδιων εθνικών αρχών, αφού η Επιτροπή κατέβαλε όλες τις δυνατές προσπάθειες για να λάβει τις αναγκαίες πληροφορίες έγκαιρα. Δεύτερον, η έλλειψη του κατά πρόβλεψη υπολογισμού έχει σημασία μόνο στην περίπτωση που θα ήταν αναγκαίο να αυξηθούν οι ποσοτώσεις εισαγωγής· σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η προβλεπόμενη από τον κανονισμό 404/93 ποσόστωση εφαρμόζεται αυτόματα. Τρίτον, η ανάλυση που παρουσίασαν οι προσφεύγουσες, αν γινόταν δεκτή, θα καθιστούσε αβέβαιη τη λειτουργία της κοινής οργανώσεως αγορών. Τέταρτον, η έλλειψη του κατά πρόβλεψη υπολογισμού δεν επηρεάζει το κύρος της νομοθεσίας που προβλέπει την εφαρμογή ενός συντελεστή μείωσης στις ορθές ποσότητες αναφοράς. Αφορά μόνο τον καθορισμό της ποσοτώσεως που, κατά την Επιτροπή, αποτελεί χωριστό ζήτημα. Επομένως, η κατάρτιση του κατά πρόβλεψη υπολογισμού πριν από τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προϋπόθεση κύρους του κανονισμού 3190/93. Τελικά, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η ασκούσα επιρροή νομοθεσία δεν ορίζει καμιά ημερομηνία για την κατάρτιση του κατά πρόβλεψη υπολογισμού. Η σιωπή αυτή σημαίνει ότι το Συμβούλιο θεώρησε ότι η κατάρτιση ενός υπολογισμού πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας αποτελεί χρήσιμο μέσο, όχι όμως ουσιώδες, για την πρόσφορη οργάνωση της αγοράς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

88 Δεδομένου ότι ο παρών λόγος ακυρώσεως αντλείται από την καθυστερημένη κατάρτιση του κατά πρόβλεψη υπολογισμού βάσει του οποίου έπρεπε να καθορισθεί η δασμολογική ποσόστωση στην οποία είχε εφαρμοστεί ο επίδικος

συντελεστής μειώσεως, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι ο σκοπός του υπολογισμού αυτού στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγορών στον τομέα της μπανάνας διευκρινίζεται στα άρθρα 16 και 18 του κανονισμού 404/93.

- 89 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ορίζει ότι ανοίγεται κάθε έτος δασμολογική ποσόστωση 2 εκατομμυρίων τόνων. Το τρίτο εδάφιο της ίδιας διατάξεως καθορίζει για το δεύτερο εξάμηνο του 1993 ειδική ποσόστωση 1 εκατομμυρίου τόνων. Το τέταρτο εδάφιο προβλέπει ότι, όταν η κοινοτική ζήτηση, υπολογιζόμενη βάσει του κατά πρόβλεψη υπολογισμού του άρθρου 16, αυξάνει, αυξάνεται αναλόγως ο όγκος της ποσοστώσεως και, όταν η αύξηση αυτή παρίσταται αναγκαία, πραγματοποιείται «πριν από την 30ή Νοεμβρίου που προηγείται της εν λόγω περιόδου εμπορίας». Εμμέσως, η διάταξη αυτή προβλέπει έτσι ότι ο κατά πρόβλεψη υπολογισμός πρέπει να είναι διαθέσιμος πριν από τις 30 Νοεμβρίου κάθε έτους προκειμένου να μπορεί να προσδιοριστεί αν η αύξηση θα είναι αναγκαία για την επόμενη περίοδο εμπορίας.
- 90 Το άρθρο 16, παράγραφος 3, προβλέπει τη δυνατότητα μιας άλλης αναπροσαρμογής, με την οποία επιδιώκεται χωριστός σκοπός. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή προβλέπει ότι ο υπολογισμός μπορεί να αναθεωρείται κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας «κυρίως για τη συνεκτίμηση εξαιρετικών περιστάσεων που επηρεάζουν τις συνθήκες παραγωγής ή εισαγωγής».
- 91 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι από τη συνδυασμένη ανάγνωση των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι ο κατά πρόβλεψη υπολογισμός πρέπει κανονικά να καταρτίζεται αρκετά έγκαιρα ώστε η απόφαση ως προς την ανάγκη αναπροσαρμογής της δασμολογικής ποσοστώσεως να μπορεί να ληφθεί πριν από την 30ή Νοεμβρίου που προηγείται της επόμενης περιόδου εμπορίας.
- 92 Το Πρωτοδικείο θεωρεί επίσης ότι το δικαίωμα των επιχειρηματιών να πληροφορούνται την πιθανή αναθεώρηση της ποσοστώσεως πριν από την 30ή Νοεμβρίου που προηγείται της νέας περιόδου εμπορίας είναι σημαντικό δικαίωμα που τα κράτη μέλη και η Επιτροπή οφείλουν να σέβονται και να προστατεύουν.

- 93 Ωστόσο, εκ τούτου δεν έπεται ότι ο κανονισμός 3190/93 πρέπει να ακυρωθεί για τον μόνο λόγο ότι εκδόθηκε πριν από την κατάρτιση του κατά πρόβλεψη υπολογισμού για το έτος 1994 και, κατά συνέπεια, προτού ληφθεί απόφαση ως προς την ανάγκη αναθεωρήσεως, όπως προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο.
- 94 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η Επιτροπή αντιμετώπισε δυσχέρειες για να λάβει από τα κράτη μέλη τα συγκεκριμένα στοιχεία που της ήσαν αναγκαία για την κατάρτιση ενός ακριβούς κατά πρόβλεψη υπολογισμού και, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είχε άλλη επιλογή παρά να υπολογίσει τον επίδικο συντελεστή μείωσης αποκλειστικά βάσει της ποσοτώσεως των 2 εκατομμυρίων τόνων, χωρίς να εξετάσει προηγουμένως, ελλείψει πρόσφορης αναφοράς, την ανάγκη αναθεωρήσεως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο. Το γεγονός ότι ο κατά πρόβλεψη υπολογισμός καταρτίστηκε με καθυστέρηση δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί ως παράβαση του άρθρου 16 του κανονισμού 404/93.
- 95 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, όταν περισσότερα συγκεκριμένα στοιχεία κατέστησαν διαθέσιμα τον Σεπτέμβριο 1994, η Επιτροπή κατάρτισε τον κατά πρόβλεψη υπολογισμό για το έτος, προέβη στην αναπροσαρμογή της ποσοτώσεως όταν προέκλυσε ότι ήταν αναγκαία και τροποποίησε αναλόγως τον επίδικο συντελεστή μείωσης. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι τα μέτρα αυτά μείωσαν σημαντικά τη ζημία που οι προσφεύγουσες υπέστησαν ενδεχομένως λόγω της καθυστερημένης καταρτίσεως του κατά πρόβλεψη υπολογισμού και, άλλωστε, οι προσφεύγουσες δέχθηκαν συναφώς κατά την προφορική συζήτηση ότι η ζημία τους «δεν ήταν τόσο σημαντική».
- 96 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η καθυστερημένη κατάρτιση του κατά πρόβλεψη υπολογισμού βάσει του οποίου έπρεπε να είχε καθοριστεί η δασμολογική ποσόστωση στην οποία εφαρμόστηκε ο επίδικος συντελεστής μείωσης δεν είναι ικανή να θίξει το κύρος του συντελεστή αυτού.
- 97 Επομένως, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: η απόφαση εφαρμογής του επίδικου συντελεστή μειώσεως βασίζεται σε παράνομες διατάξεις του κανονισμού 1442/93

- 98 Επικαλούμενες το άρθρο 184 της Συνθήκης, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι ορισμένες διατάξεις του κανονισμού 1442/93 είναι ανεφάρμοστες και, επομένως, η απόφαση εφαρμογής του συντελεστή μειώσεως είναι άκυρη και στερούμενη εννόμου αποτελέσματος. Η επιχειρηματολογία τους διαρθρώνεται σε πέντε σκέλη. Προβάλλουν ότι:
- 1) ο ορισμός του όρου «επιχειρηματίας» που δόθηκε με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93 δόθηκε καθ' υπέρβαση των εξουσιών που παρέχει στην Επιτροπή ο κανονισμός 404/93.
 - 2) ο ορισμός του όρου «δευτερογενής εισαγωγέας» που δόθηκε με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', είναι διφορούμενος και φαίνεται να παρέχει δικαίωμα επί ενός μεριδίου της ποσοστώσεως στους επιχειρηματίες οι οποίοι δεν αναλαμβάνουν παρά μόνο τους κινδύνους φθοράς ή απώλειας και όχι τον εμπορικό κίνδυνο και, κατά το μέτρο που δημιουργεί μια τέταρτη κατηγορία επιχειρηματιών, ο ορισμός αυτός δόθηκε καθ' υπέρβαση των εξουσιών που παρέχει στην Επιτροπή ο κανονισμός 404/93.
 - 3) η κατάταξη των ωρμαστών στην κατηγορία των επιχειρηματιών που δικαιούνται ενός μεριδίου της δασμολογικής ποσοστώσεως, που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 1442/93, έγινε καθ' υπέρβαση των εξουσιών που παρέχει στην Επιτροπή ο κανονισμός 404/93.
 - 4) η εφαρμογή ενός συντελεστή σταθμίσεως, που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1442/93, έγινε καθ' υπέρβαση των εξουσιών που παρέχει στην Επιτροπή ο κανονισμός 404/93.
 - 5) οι διατάξεις περί των δικαιολογητικών που πρέπει να υποβάλλονται προς στήριξη των αιτήσεων χορηγήσεως ενός μεριδίου της ποσοστώσεως, που περιλαμβάνουν το άρθρο 4, παράγραφος 3, και τα άρθρα 7 και 8 του

κανονισμού 1442/93, συνιστούν, εξ αιτίας της ασάφειάς τους, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση της υποχρεώσεώς της να διαχειρίζεται την κοινοτική ποσόστωση σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.

99 Το Πρωτοδικείο θα εξετάσει διαδοχικά κάθε ένα από τα σκέλη αυτού του λόγου ακυρώσεως.

100 Όπως ανέφερε ήδη το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως των προσφευγουσών, το Συμβούλιο, με τον κανονισμό 404/93, παρέσχε στην Επιτροπή ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προς θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής, εξουσία η οποία κατ' ανάγκη περιλαμβάνει την εξουσία υιοθετήσεως των κατάλληλων ορισμών. Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ωστόσο ότι, με το πρώτο και το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι ορισμένοι ορισμοί που δόθηκαν με τον κανονισμό 1442/93 είναι παράνομοι καθόσον δόθηκαν καθ' υπέρβαση των ορίων της εξουσίας που παρέχει στην Επιτροπή ο κανονισμός 404/93.

1. Ο ορισμός του όρου «επιχειρηματίας» στο άρθρο 3 του κανονισμού 1442/93 δόθηκε καθ' υπέρβαση των εξουσιών που παρέχει στην Επιτροπή ο κανονισμός 404/93

Επιχειρήματα των διαδίκων

101 Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι η δέκατη τέταρτη και δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 404/93 υπογραμμίζουν την ανάγκη να διαφυλαχθούν τόσο οι δομές εμπορίας όσο και οι υφιστάμενες εμπορικές σχέσεις. Με τη δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη διευκρινίζεται ότι τα πιστοποιητικά εισαγωγής πρέπει να χορηγούνται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία έχουν αναλάβει τον εμπορικό κίνδυνο της εμπορίας μπανανών και ότι ότι είναι ανάγκη να αποφευχθεί η διατάραξη των εμπορικών σχέσεων μεταξύ των ατόμων που βρίσκονται στα διάφορα σημεία της εμπορικής αλυσίδας.

- 102 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο ορισμός του όρου «επιχειρηματίας» στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93, που διακρίνει τις κατηγορίες των πρωτογενών εισαγωγέων, των δευτερογενών εισαγωγέων και των ωριμαστών, δεν τηρεί τις αρχές που καθιερώνει ο κανονισμός 404/93. Ειδικότερα, το να συμπεριλαμβάνονται οι ωριμαστές αποδιοργανώνει την υφιστάμενη εμπορική αλυσίδα. Ο εμπορικός κίνδυνος για τον οποίο κάνει μνεία ο κανονισμός 404/93 είναι ο κίνδυνος των κερδών και των ζημιών στην αγορά και όχι ο κίνδυνος φθοράς ή απώλειας του προϊόντος ο οποίος είναι ασφαλιστέος κίνδυνος. Επιπλέον, παρέχοντας σ' αυτούς οι οποίοι δεν ήταν κατά παράδοση εισαγωγείς το δικαίωμα να προβαίνουν σε εισαγωγές, η Επιτροπή προκάλεσε ένα σημαντικό ρήγμα στην εμπορική αλυσίδα.
- 103 Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι ο κατά τον κανονισμό 1442/93 ορισμός του επιχειρηματία είναι αμφιλεγόμενος και δεν παραμερίζει τον κίνδυνο διπλών μετρήσεων. Αποτέλεσμα της αμφιλογίας αυτής ήταν να δημιουργηθεί στις αρμόδιες εθνικές αρχές αβεβαιότητα όσον αφορά τα πρόσωπα τα οποία δικαιούνται ενός μεριδίου της δασμολογικής ποσοτώσεως και ένας σημαντικός αριθμός επιχειρηματιών να ζητήσει τη χορήγηση ενός μεριδίου της ποσοτώσεως, το οποίο όμως δεν δικαιούνταν να ζητήσουν. Αυτό είχε ως συνέπεια τη μείωση, εις βάρος των νομιμοποιημένων επιχειρηματιών όπως είναι οι προσφεύγουσες, του μεριδίου της δασμολογικής ποσοτώσεως που χορηγήθηκε σε όλους τους επιχειρηματίες.
- 104 Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι είχαν προτείνει εναλλακτικό ορισμό του «επιχειρηματία» που δεν δέχθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με τον οποίο επιχειρηματίας είναι το πρόσωπο το οποίο έχει αναλάβει τον εκτελωνισμό των εμπορευμάτων εντός της Κοινότητας και το οποίο ευθύνεται για την καταβολή των δασμών που οφείλονται για μια τέτοια εισαγωγή.
- 105 Προτού απαντήσει στα ειδικά επιχειρήματα που ανέπτυξαν οι προσφεύγουσες, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, η νομική βάση του κανονισμού 3190/93 είναι το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93 και όχι ο κανονισμός 1442/93. Αυτό επιβεβαιώνεται από το

προοίμιο του κανονισμού 3190/93 και από το γεγονός ότι για την έκδοσή του η Επιτροπή ακολούθησε την αποκαλούμενη διαδικασία της «επιτροπής διαχειρίσεως», που προβλέπει το άρθρο 27 του κανονισμού 404/93. Ως εκ τούτου, η νομιμότητα του κανονισμού 1442/93 δεν ασκεί επιρροή για την εξέταση της νομιμότητας του κανονισμού 3190/93.

106 Όσον αφορά τις διάφορες δραστηριότητες στις οποίες αναφέρεται ο ορισμός του όρου «επιχειρηματίας», η Επιτροπή προβάλλει ότι το άρθρο 3 του κανονισμού 1442/93 είναι σύμφωνο προς τις αρχές που καθορίζει ο κανονισμός 404/93. Πρώτον, επιβάλλεται να ληφθεί υπόψη η διαφοροποίηση των δομών εφοδιασμού και εμπορίας στα κράτη μέλη. Δεύτερον, είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στην ποσόστωση στους επιχειρηματίες των οποίων η δραστηριότητα εξαρτάται ευθέως από αυτήν και οι οποίοι αναλαμβάνουν σημαντικό εμπορικό κίνδυνο. Συναφώς, η Επιτροπή απορρίπτει την πρόταση σύμφωνα με την οποία όφειλε να περιορίσει τον ορισμό των επιχειρηματιών σ' αυτούς οι οποίοι έχουν καταβάλει δασμούς, υπογραμμίζοντας ότι μια τέτοια επιλογή θα ευνοούσε μια συγκεκριμένη ομάδα επιχειρηματιών εις βάρος άλλων άμεσα ενδιαφερομένων. Εξάλλου, το σύστημα που καθιέρωσε ο κανονισμός 404/93 και τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό 1442/93 βασίζεται όχι στην εισαγωγή αλλά στην εμπορία, οριζόμενη στο άρθρο 15, παράγραφος 5, του κανονισμού 404/93 ως «η διάθεση του προϊόντος στην αγορά, αποκλεισμένου του σταδίου κατά το οποίο το προϊόν τίθεται στη διάθεση του τελικού καταναλωτή».

107 Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι υπάρχει κίνδυνος εσφαλμένης ερμηνείας και διπλών μετρήσεων, προβάλλει όμως ότι πρόκειται για αναπόφευκτη συνέπεια προκύπτουσα από την πολυπλοκότητα του νομοθετικού πλαισίου και ότι ο κίνδυνος αυτός δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τη χρησιμότητα της διακρίσεως των τριών διαφορετικών κατηγοριών δραστηριότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

108 Με αυτό το σκέλος του λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ουσιαστικά ένα επιχειρήμα με δύο πτυχές. Πρώτον, υποστηρίζουν ότι, ορίζοντας τον όρο «επιχειρηματίας» με αναφορά στις δραστηριότητες που παρέ-

χουν δικαίωμα σε μερίδιο της δασμολογικής ποσοστώσεως και περιλαμβάνονται στις εν λόγω δραστηριότητες εκείνες των ωριμαστών, η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της εξουσίας που της παρέχει ο κανονισμός 404/93. Δεύτερον, προβάλλουν ότι η αμφιλογία του κανονισμού αυτού προκάλεσε διπλές μετρήσεις οι οποίες οδήγησαν σε στρεβλώσεις στην κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως.

- 109 Όσον αφορά την πρώτη πτυχή του επιχειρήματος, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, καθορίζοντας τα κριτήρια τα οποία πρέπει να πληρούν οι επιχειρηματίες για να έχουν πρόσβαση στη δασμολογική ποσοστωση στο πλαίσιο της νέας κοινής οργανώσεως αγορών, ο κανονισμός 404/93 δέχεται τον εμπορικό κίνδυνο της διαθέσεως του προϊόντος στην αγορά «για δικό τους λογαριασμό» ως κοινό κριτήριο για τον προσδιορισμό των επιχειρηματιών των δύο πρώτων κατηγοριών (Α και Β) που διαλαμβάνει το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού. Καμιά διάταξη του κανονισμού δεν περιορίζει την πρόσβαση στην δασμολογική ποσοστωση στους επιχειρηματίες οι οποίοι διέθεταν στο εμπόριο μπανάνες στο πλαίσιο των προγενέστερων εθνικών καθεστώτων ή, γενικότερα, των επιχειρηματιών οι οποίοι πραγματοποιούσαν εισαγωγές.
- 110 Όμως, όπως αναγνώρισαν οι προσφεύγουσες στο σημείο 40 του υπομνήματος απαντήσεως, οι ωριμαστές διαδραμάτισαν και εξακολούθουν να διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην εμπορία του προϊόντος για το οποίο γίνεται λόγος. Συγκεκριμένα, το Ηνωμένο Βασίλειο προέβαλε με τις παρατηρήσεις του, χωρίς να αντικρουστεί επί του σημείου αυτού, ότι οι εγκατεστημένοι στην επικράτεια του ωριμαστές είχαν διαθέσει στο εμπόριο προ του 1992 μπανάνες «για δικό τους λογαριασμό» και είχαν αναλάβει τον εμπορικό κίνδυνο που συνδέεται με τη διάθεσή τους επειδή δεν υπάρχει στο Ηνωμένο Βασίλειο, μεταξύ ωριμαστών και εισαγωγέων, μηχανισμός οικονομικού συμψηφισμού του τύπου που περιγράφουν οι προσφεύγουσες. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η μέριμνα, εκφρασθείσα με τη δέκατη τέταρτη και δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 404/93, να μη διαταραχθούν οι υπάρχουσες εμπορικές σχέσεις όχι μόνο δεν είναι ασυμβίβαστη προς την έννοια του «επιχειρηματία» του άρθρου 3 του κανονισμού 1442/93, αλλά ακόμη δικαιολογεί το ότι οι ωριμαστές έχουν περιληφθεί μεταξύ των προσώπων τα οποία δικαιούνται ενός μεριδίου της δασμολογικής ποσοστώσεως στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγορών.
- 111 Αντίθετα από την επιχειρηματολογία που ανέπτυξαν οι προσφεύγουσες, ο εμπορικός κίνδυνος που αναφέρει ο κανονισμός 404/93 δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως περιοριζόμενος στον κίνδυνο κερδών και ζημιών στην αγορά και,

επομένως, ως αποκλείων τους κινδύνους για τους οποίους μπορεί να συν-αφθεί ασφάλιση. Πράγματι, υπάρχουν στην εμπορική ζωή κίνδυνοι οι οποίοι μπορεί να καλύπτονται από ασφάλιση, όπως οι πιστώσεις οι οποίες δεν είναι δυνατό να εισπραχθούν ή η πτώχευση ενός σημαντικού πελάτη, ωστόσο όμως εξακολουθούν να είναι εμπορικοί κίνδυνοι. Οι ωρμαστές οι οποίοι για δικό τους λογαριασμό αγοράζουν ορισμένες ποσότητες του προϊόντος με σκοπό τη μεταπώλησή του υφίστανται τον εμπορικό κίνδυνο που συνδέεται με ενδεχόμενες διακυμάνσεις των τιμών, καθώς και τον κίνδυνο φθοράς ή απώλειας του ίδιου του προϊόντος.

112 Τέλος, από τις ίδιες αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 404/93 προκύπτει ότι η δημιουργία της κοινής οργανώσεως αγορών, μολοντί είχε ως μέριμνα να μη διαταραχθούν οι υπάρχουσες εμπορικές σχέσεις και οι δομές εμπορίας, δεν είχε ως στόχο να διαφυλάξει αυτές τις εμπορικές σχέσεις και αυτές τις δομές ως είχαν αλλά να επιτρέψει κάποια εξέλιξη, περιλαμβανομένης της προσβάσεως στην αγορά νέων επιχειρηματιών.

113 Όσον αφορά τη δεύτερη πτυχή του επιχειρήματος, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι ο ορισμός του όρου «επιχειρηματίας» που δόθηκε με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αμφιλεγόμενος ή ως ασυμβίβαστος προς την οικονομία του κανονισμού 404/93. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα της οικείας αγοράς, στην οποία ορισμένοι επιχειρηματίες ασκούσαν όντως για δικό τους λογαριασμό μία ή περισσότερες από τις αναφερόμενες εμπορικές δραστηριότητες. Κατά το μέτρο που υπήρξαν διπλές μετρήσεις στους υπολογισμούς που πραγματοποιήσαν οι εθνικές αρχές, τα σφάλματα αυτά πρέπει να θεωρηθούν ως οφειλόμενα στην πολυπλοκότητα και την ποικιλία των υφισταμένων εμπορικών δομών σ' αυτόν τον τομέα και όχι ως αναπόφευκτη συνέπεια της ελλείψεως νομιμότητας που χαρακτηρίζει τον δοθέντα ορισμό του όρου «επιχειρηματίας».

114 Επομένως, αυτό το σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

2. Ο ορισμός του όρου «δευτερογενής εισαγωγέας» που δόθηκε με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1442/93 είναι αμφιλεγόμενος και φαίνεται να παρέχει δικαίωμα επί ενός μεριδίου της ποσοστώσεως στους επιχειρηματίες οι οποίοι δεν αναλαμβάνουν παρά μόνο τους κινδύνους απώλειας ή φθοράς και όχι τον εμπορικό κίνδυνο και, κατά το μέτρο που δημιουργεί μια τέταρτη κατηγορία επιχειρηματιών, συνιστά υπέρβαση των εξουσιών που παρέχονται στην Επιτροπή με τον κανονισμό 404/93

Επιχειρήματα των διαδίκων

115 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι ο ορισμός του όρου «δευτερογενής εισαγωγέας» που δόθηκε με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1442/93 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 13), λόγω της αμφιλογίας του, έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία μιας τέταρτης κατηγορίας επιχειρηματιών και, στον βαθμό αυτό, η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες που της παρέχονται με τον κανονισμό 404/93. Παρατηρούν ότι η Επιτροπή αναγνώρισε την αμφιλογία του ορισμού αυτού και εξέδωσε ερμηνευτικό σημείωμα προκειμένου να τον διευκρινίσει. Κατά το σημείωμα αυτό, «το γεγονός που προσδιορίζει την υπαγωγή στην κατηγορία των δευτερογενών εισαγωγέων κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, είναι η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία του προϊόντος». Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ωστόσο ότι το σημείωμα αυτό δεν οδήγησε στην άρση της αμφιλογίας και ορισμένα κράτη μέλη ερμήνευσαν τη δεύτερη φράση του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', αντιμετωπίζοντας τους κινδύνους φθοράς ή απώλειας ως ισότιμους προς τον εμπορικό κίνδυνο που αναλαμβάνει κανονικά ο κύριος του προϊόντος. Η ερμηνεία αυτή οδήγησε σε τεχνητή αύξηση του ύψους των ποσοτήτων αναφοράς που υποβλήθηκαν για τους δευτερογενείς εισαγωγείς. Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι η Επιτροπή ευθύνεται διότι παρέλειψε να λάβει τα κατάλληλα μέτρα προς αντιμετώπιση της καταστάσεως αυτής.

116 Με το υπόμνημα απαντήσεως οι προσφεύγουσες προσέθεσαν ότι το άρθρο 3 του κανονισμού 1442/93 καταλήγει στην καθιέρωση ενός συστήματος στο οποίο οι ωριμαστές θα έχουν στα χέρια τους το σύνολο της δασμολογικής ποσοστώσεως. Κατ' αυτές, οι ωριμαστές θα λάβουν ένα μερίδιο της δασμολογικής ποσοστώσεως λόγω των δραστηριοτήτων ωριμάνσεως, καθώς και ένα άλλο μερίδιο λόγω ασκήσεως του δικαιώματος να πραγματοποιούν εισαγωγές, το οποίο τους αναγνωρίστηκε με το άρθρο 3. Έτσι, θα μπορούν να διαδραματίζουν τον ρόλο των δευτερογενών εισαγωγέων τους οποίους και θα παραμερίσουν.

117 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες ερμήνευσαν κακώς τον ορισμό του δευτερογενή εισαγωγέα. Το άρθρο 3 του κανονισμού 1442/93 ορίζει ότι ο δευτερογενής εισαγωγέας οφείλει να θέσει τις μπανάνες σε ελεύθερη κυκλοφορία ως ιδιοκτήτης· ωστόσο, αν ο εισαγωγέας που θέτει τις μπανάνες σε ελεύθερη κυκλοφορία δεν είναι ο ιδιοκτήτης, αλλά αναλαμβάνει τον κίνδυνο φθοράς ή απώλειας, μπορεί τότε να αντιμετωπιστεί ως ο ιδιοκτήτης. Η Επιτροπή επαναλαμβάνει ότι ο όρος «εμπορικός κίνδυνος» περιλαμβάνει τον κίνδυνο φθοράς ή απώλειας.

118 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι ωριμαστές θα μπορούν να διαδραματίζουν τον ρόλο δευτερογενών εισαγωγέων, η Επιτροπή προβάλλει ότι το σύστημα που τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό 404/93 δεν συνεπάγεται, καθ' αυτό, μεταβίβαση δικαιωμάτων μεταξύ των επιχειρηματιών της κατηγορίας Α που ασκούν τις διάφορες κατηγορίες δραστηριοτήτων. Προσθέτει, πάντως, ότι οι θέσεις των επιχειρηματιών αυτών δεν παγιώθηκαν οι μεν έναντι των δε. Επομένως, θα ήταν ορθό, για παράδειγμα, οι πρωτογενείς εισαγωγείς και οι ωριμαστές να έχουν την ελευθερία να αποκτούν δικαιώματα συνδεδεμένα με δραστηριότητες δευτερογενούς εισαγωγής, το δε γεγονός ότι οι ωριμαστές και οι πρωτογενείς εισαγωγείς έκαναν χρήση της ελευθερίας αυτής αποδεικνύει ότι ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι οι ωριμαστές τελικά θα έχουν στα χέρια τους το σύνολο της δασμολογικής ποσοτώσεως δεν είναι βάσιμος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

119 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι το παρόν σκέλος του λόγου ακυρώσεως στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1442/93. Η διάταξη αυτή θεσπίζει τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις για τον ορισμό του «επιχειρηματία» που ασκεί τις δραστηριότητες της κατηγορίας β' ή του «δευτερογενούς εισαγωγέα», ήτοι, πρώτον, την προμήθεια και τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία άωρων μπανανών, δεύτερον, τη διάθεση προς πώληση με σκοπό τη μετέπειτα διάθεση στην κοινοτική αγορά και, τρίτον, την ιδιότητα του ιδιοκτήτη.

- 120 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής (σκέψεις 22 και 23), από την ανάλυση της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι το κριτήριο της αναλήψεως του κινδύνου φθοράς ή απώλειας του προϊόντος αποτελεί απλώς εναλλακτική προϋπόθεση, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση που δεν πληροῦται η προϋπόθεση της κυριότητας.
- 121 Επομένως, ορθώς ερμηνευόμενο το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1442/93 δεν είναι αμφιλεγόμενο και, επομένως, επιβάλλεται να απορριφθεί αυτό το σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.

3. Οι ωριμαστές περιελήφθησαν μεταξύ των επιχειρηματιών οι οποίοι δικαιούνται ενός μεριδίου της δασμολογικής ποσοστώσεως, που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 1442/93, καθ' υπέρβαση των εξουσιών που παρέχονται στην Επιτροπή με τον κανονισμό 404/93

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 122 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι το γεγονός ότι περιελήφθησαν και οι ωριμαστές αντιβαίνει προς τον παραδοσιακό ορισμό του εμπόρου ο οποίος αναλαμβάνει τον εμπορικό κίνδυνο που είναι συναφής με τη θέση σε κυκλοφορία του προϊόντος στην κοινοτική αγορά και ότι οι αρχές που διέπουν την κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως, όπως αυτές διακηρύσσονται στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 404/93, δεν καλύπτουν τις επιχειρήσεις αυτές, διότι μεταξύ αυτών των επιχειρήσεων και των εισαγωγέων υπάρχει μηχανισμός οικονομικού συμψηφισμού με αποτέλεσμα αυτές να μην αναλαμβάνουν τους κινδύνους εμπορίας. Εξάλλου, οι ωριμαστές, δεδομένου ότι μπορούν να απαιτήσουν πιστοποιητικά εισαγωγής, μπορούν του λοιπού να προβαίνουν σε απευθείας εισαγωγές από τρίτες χώρες, καθιστάμενοι έτσι πρωτογενείς και δευτερογενείς εισαγωγείς και διακόπτοντας τις κατά παράδοση εμπορικές σχέσεις που είχαν με τους αρχικούς πρωτογενείς και δευτερογενείς εισαγωγείς.

123 Η Επιτροπή απαντά ότι οι ωρμαστές αντιμετωπίζονται ως επιχειρηματίες διότι αναλαμβάνουν εμπορικό κίνδυνο, το δε ζήτημα αν γι' αυτόν τον κίνδυνο μπορεί να συναφθεί ασφάλιση δεν ασκεί επιρροή. Αγοράζουν άωρες μπανάνες και αναλαμβάνουν τον κίνδυνο διακυμάνσεως των τιμών, καθώς και το σημαντικό κόστος επενδύσεων και διανομής. Η Επιτροπή προβάλλει, εξάλλου, ότι δεν θέλησε να παραμερίσει από την αγορά τους ωρμαστές οι οποίοι είχαν διαθέσει στο εμπόριο μπανάνες στο πλαίσιο των υφισταμένων προηγούμενως εθνικών συστημάτων. Συναφώς, η Επιτροπή μνημονεύει την κατάσταση που ίσχυε στο Ηνωμένο Βασίλειο πριν από την έκδοση του κανονισμού 404/93. Προσθέτει ότι, έστω και αν το σύστημα αντικατοπτρίζει προς το παρόν την υφιστάμενη κατάσταση της αγοράς, ωστόσο δεν έχει ως σκοπό να παγώσει για το μέλλον την κατάσταση των εισαγωγών που είναι παρόντες στην αγορά και οι ωρμαστές μπορούν ενδεχομένως να περάσουν από μια κατηγορία επιχειρηματιών σε άλλη.

124 Το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει, πρώτον, ότι ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι οι ωρμαστές δεν αναλαμβάνουν εμπορικό κίνδυνο δεν είναι ακριβής, τουλάχιστον για ορισμένα κράτη μέλη. Στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν υπάρχει μηχανισμός οικονομικού συμψηφισμού και, κατά συνέπεια, όταν οι ωρμαστές αγοράζουν άωρες μπανάνες, αναλαμβάνουν τον κίνδυνο πτώσεως της τιμής στην αγορά ή της ζητήσεως. Δεύτερον, το Ηνωμένο Βασίλειο υπογραμμίζει ότι ο ισχυρισμός ότι οι ωρμαστές παραδοσιακά δεν προέβαιναν σε εισαγωγές μπανανών είναι επίσης ανακριβής διότι, σύμφωνα με το ισχύον στην επικράτεια του σύστημα πριν από τη δημιουργία της κοινής οργάνωσης αγορών, το 35 % των πιστοποιητικών εισαγωγής για τις μπανάνες τρίτων χωρών χορηγούνταν σε ανεξάρτητους εμπόρους, η πλειοψηφία των οποίων ήταν ωρμαστές. Τρίτον, το Ηνωμένο Βασίλειο παρατηρεί ότι το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93 ορίζει ότι η δασμολογική ποσόστωση ανοίγεται για τους «επιχειρηματίες» και όχι μόνο για τους «εισαγωγείς».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

125 Με αυτό το σκέλος του λόγου ακυρώσεως οι προσφεύγουσες προβάλλουν, ουσιαστικά, ότι οι ωρμαστές δεν έπρεπε να συμπεριληφθούν μεταξύ των επιχειρηματιών που δικαιούνται ενός μεριδίου της δασμολογικής ποσοστώ-

σεως διότι δεν αναλαμβάνουν εμπορικό κίνδυνο. Ο ισχυρισμός αυτός, τον οποίο οι προσφεύγουσες δεν στήριξαν με αποδεικτικά στοιχεία, αντικρούστηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο το οποίο εξήγησε ότι, στο ισχύον στην επικράτειά του σύστημα πριν από τη δημιουργία της κοινής οργάνωσης αγορών, δεν υπήρχε μηχανισμός οικονομικού συμψηφισμού μεταξύ εισαγωγών και ωρμαστών, πράγμα που είχε ως συνέπεια ότι οι τελευταίοι αναλάμβαναν εμπορικό κίνδυνο και στην πραγματικότητα ενεργούσαν ως εισαγωγείς κάτοχοι των πιστοποιητικών εισαγωγής.

- 126 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι προσφεύγουσες έχουν αναπτύξει ήδη την επιχειρηματολογία αυτή στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως και την απορρίπτει για τους ίδιους λόγους με τους εκτεθέντες στις σκέψεις 109 έως 112 ανωτέρω.

4. Η εφαρμογή του συντελεστή σταθμίσεως, που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1442/93, καθιερώθηκε καθ' υπέρβαση των εξουσιών που παρέχονται στην Επιτροπή με τον κανονισμό 404/93

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 127 Κατά τις προσφεύγουσες, ο συντελεστής σταθμίσεως που καθιερώνει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1442/93 δεν είχε προβλεφθεί με τον κανονισμό 404/93. Εξάλλουν, τα καθορισθέντα ποσοστά είναι αυθαίρετα, ειδικότερα κατά το μέτρο που χορηγείται στους ωρμαστές μερίδιο της δασμολογικής ποσοστώσεως το οποίο υπερβαίνει σχεδόν κατά το διπλάσιο εκείνο που χορηγήθηκε στους δευτερογενείς εισαγωγείς, παρά το γεγονός ότι, αντίθετα από τους τελευταίους, αναλαμβάνουν αμελητέο εμπορικό κίνδυνο. Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι η τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1442/93, αναφέροντας ότι με τον συντελεστή αυτό «διορθώνονται οι αρνητικές συνέπειες της πολλαπλότητας του υπολογισμού των ιδίων ποσοτήτων προϊόντων σε διαφορετικά στάδια της εμπορικής αλυσίδας», δεν εξηγεί πώς ο συντελεστής παράγει τα αποτελέσματα αυτά.

128 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο, προβάλλει καταρχάς ότι το προοίμιο του κανονισμού 404/93 προβλέπει ότι τα πιστοποιητικά εισαγωγής πρέπει να χορηγούνται σε πρόσωπα που έχουν αναλάβει τον εμπορικό κίνδυνο της εμπορίας μπανανών και ότι, ενόψει των υφισταμένων συστημάτων εμπορίας σε ορισμένα κράτη μέλη, θα ήταν αδικαιολόγητο η πρόσβαση στην ποσόστωση να περιοριστεί στους επιχειρηματίες οι οποίοι είχαν εισήγαν μπανάνες υπό το προηγούμενο καθεστώς.

129 Η Επιτροπή προσθέτει εν συνεχεία ότι τα ποσοστά που περιλαμβάνονται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1442/93 έχουν καθοριστεί κατόπιν μελέτης της αγοράς και μετά διαβούλευση των κρατών μελών στο πλαίσιο της επιτροπής διαχειρίσεως και αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα της αγοράς. Εξηγεί ότι θεωρήθηκε ότι οι πρωτογενείς εισαγωγείς αναλαμβάνουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο στην εμπορία μπανανών και, γι' αυτόν τον λόγο, τους χορηγήθηκε συντελεστής σταθμίσεως 57 %· ενόψει του λιγότερο σημαντικού ρόλου των δευτερογενών εισαγωγέων, οι οποίοι περιορίζονται στο να θέσουν σε ελεύθερη κυκλοφορία για λογαριασμό τους μπανάνες τις οποίες αγόρασαν από τους πρωτογενείς εισαγωγείς και εν συνεχεία να τις μεταπωλήσουν στους ωρμαστές, και λόγω του ότι δεν αναλαμβάνουν τους ίδιους κινδύνους με εκείνους των δύο άλλων κατηγοριών, εφαρμόστηκε στην περίπτωση τους συντελεστής σταθμίσεως 15 %· λόγω του ότι οι ωρμαστές, οι οποίοι πωλούν τις μπανάνες στους χονδρέμπορους, αναλαμβάνουν τους κινδύνους που συνδέονται με τις ενδεχόμενες διακυμάνσεις των τιμών και της ζήτησεως, τους χορηγήθηκε συντελεστής σταθμίσεως 28 %. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι τέτοιοι συντελεστές είναι εγγενείς προς το σύστημα της ποσοτώσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

130 Όπως υπογράμμισε ήδη το Πρωτοδικείο κατά την εκτίμηση του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αφορούσε την εφαρμογή του συντελεστή μειώσεως (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 50 έως 55), είναι αναγκαίο για τη λειτουργία της δασμολογικής ποσοτώσεως να είναι δυνατός ο καθορισμός ενός συντελεστή σταθμίσεως, προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι διαφορετικοί επιχειρηματίες μπορεί να εμπορεύονται τις ίδιες ποσότητες προϊόντων στα διαδοχικά στάδια της εμπορικής αλυσίδας.

- 131 Καθορίζοντας, όμως, κατόπιν εξετάσεως της αγοράς και διαβουλεύσεως με την επιτροπή διαχειρίσεως, τους προαναφερθέντες συντελεστές σταθμίσεως, η Επιτροπή άσκησε ιδίαν εξουσία εκτιμήσεως ενόψει περίπλοκων οικονομικών γεγονότων. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν συναφή αποδεικτικά στοιχεία, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να συναγάγει ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε ανακριβή περιστατικά ή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών.
- 132 Επομένως, ορθώς η Επιτροπή καθόρισε τους συντελεστές σταθμίσεως οι οποίοι κατανέμονται ανάλογα με τη σπουδαιότητα των κινδύνων που αναλαμβάνουν οι διάφοροι επιχειρηματίες.
- 133 Πρέπει, επομένως, αυτό το σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως να απορριφθεί.

5. Οι διατάξεις περί των δικαιολογητικών που πρέπει να προσκομίζονται προς στήριξη των αιτήσεων χορηγήσεως ενός μεριδίου της ποσοστώσεως, οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, και στα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 1442/93, συνιστούν, λόγω της ασάφειας αυτών, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρεώσεώς της να διαχειρίζεται την κοινοτική ποσόστωση σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 134 Κατά τις προσφεύγουσες, οι επίδικες διατάξεις, οι οποίες διευκρινίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι αρμόδιες εθνικές αρχές οφείλουν να καταρτίζουν τους καταλόγους των επιχειρηματιών των κατηγοριών Α και Β, καθώς και τις ποσότητες αναφοράς που θα τους χορηγούνται, πρέπει να ερμηνεύονται ως επιβάλλουσες μια υποχρέωση στα κράτη μέλη. Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ορίζει ότι «οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες θέτουν στη διάθεση των αρχών τα δικαιολογητικά στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 7». Αντιθέτως, το άρθρο 7, φαίνεται να καθιστά προαιρετική την υποβολή των δικαιολογητικών, καθόσον κάνει λόγο για «τα είδη εγγράφων τα οποία είναι

δυνατόν να προσκομίζονται, κατόπιν αιτήσεως των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, για τον καθορισμό των ποσοτήτων τις οποίες κάθε επιχειρηματίας (...) διαθέτει προς εμπορία».

135 Κατά τις προσφεύγουσες, η αμφιλογία που δημιούργησαν οι διατάξεις αυτές είχε ως αποτέλεσμα να υιοθετήσουν τα κράτη μέλη διαφορετικές ερμηνείες, οπότε τα απαιτούμενα κριτήρια για το δικαίωμα συμμετοχής στην ποσόστωση εφαρμόζονται αυστηρότερα σε ορισμένα κράτη μέλη απ' ό,τι σε άλλα. Εξάλλου, αν υποτεθεί ότι η υποβολή των δικαιολογητικών είναι υποχρεωτική, το άρθρο 7, παράγραφος 1, παραλείπει, εν πάση περιπτώσει, να διευκρινίσει αν απαιτείται η υποβολή ενός ή όλων των απαριθμωμένων δικαιολογητικών. Τέλος, το άρθρο 8 δεν παρέχει καμιά ένδειξη στις εθνικές αρχές όσον αφορά το ζήτημα ποια είναι τα δικαιολογητικά που απαριθμούνται στο άρθρο 7 των οποίων ο συνδυασμός πρέπει να θεωρείται ως επαρκής απόδειξη του βασίμου της αιτήσεως. Οι ελλείψεις αυτές συνιστούν ισάριθμες παραβιάσεις της αρχής της αμφαλείας δικαίου.

136 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα εν λόγω άρθρα δεν αντιφάσκουν μεταξύ τους. Προβάλλει ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, σκοπεί τα δικαιολογητικά τα οποία οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες οφείλουν να θέτουν στη διάθεση των αρμοδίων αρχών, αλλά η απόφαση ως προς την ανάγκη υποβολής ορισμένων δικαιολογητικών επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των εθνικών αρχών. Η Επιτροπή, μολοντί δέχεται ότι ένα τέτοιο σύστημα μπορεί να εφαρμόζεται κατά τρόπο διαφορετικό αναλόγως των κρατών μελών, υπενθυμίζει ότι τα κράτη μέλη έχουν οπωσδήποτε την υποχρέωση να ορίζουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις όσον αφορά την απόδειξη.

137 Το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει ότι δεν υπάρχει ασυμβίβαστο μεταξύ των άρθρων 4, παράγραφος 3, και 7, καθόσον τα άρθρα αυτά έχουν ως μόνο σκοπό να υποχρεώνουν τους επιχειρηματίες να υποβάλλουν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αυτό ή εκείνο το έγγραφο από τα απαριθμούμενα στο άρθρο 7, που τους ζητούν οι αρχές αυτές.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 138 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι από την ορθή ανάγνωση του άρθρου 4, παράγραφος 3, και του άρθρου 7 του κανονισμού 1442/93 προκύπτει ότι οι διατάξεις αυτές δεν είναι ασυμβίβαστες. Συγκεκριμένα, το πρώτο άρθρο σκοπεύει σαφώς τους ενδιαφερομένους επιχειρηματίες επιβάλλοντάς τους την υποχρέωση να υποβάλλουν, όταν κληθούν από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, τα δικαιολογητικά έγγραφα που απαριθμούνται στο άρθρο 7. Ωστόσο, το εν λόγω άρθρο 7 αφήνει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών τη μέριμνα να διευκρινίζουν το περιεχόμενο της υποχρέωσης αυτής καθορίζοντας οι ίδιες τα συγκεκριμένα έγγραφα που πρέπει να υποβάλλονται προς στήριξη κάθε αιτήσεως καθορισμού της ποσότητας αναφοράς. Η απαρίθμηση που περιέχει το άρθρο 7 συνιστά παράδειγμα των αποδείξεων που μπορεί να απαιτούν οι αρμόδιες εθνικές αρχές. Συναφώς, μια κάποια εξουσία εκτιμήσεως έχει αφαιρεθεί στις εθνικές αρχές λόγω των διαφορετικών συστημάτων που ίσχυαν προηγουμένως στα διάφορα κράτη μέλη, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάγκη ελαστικότητας που υπαγορεύει η διαφορά αυτή κατά την εφαρμογή της νέας κοινής οργάνωσης αγορών.
- 139 Ωστόσο, επιβάλλεται να διευκρινιστεί ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές έχουν την υποχρέωση, όταν ασκούν την εξουσία εκτιμήσεως που τους αναγνωρίζεται βάσει του άρθρου 7, να ενεργούν τηρώντας τις αρχές της καλής πίστωσης και της επιμελείας, φροντίζοντας να εξακριβώνουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούν παρέχουν τη δυνατότητα, κατά το μέτρο του δυνατού, να καταρτίζονται κατά τρόπο αποτελεσματικό και ακριβή τα αριθμητικά στοιχεία που αντικατοπτρίζουν την κατάσταση στο οικείο κράτος μέλος.
- 140 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να καθορίσει η ίδια τα δικαιολογητικά έγγραφα που οφείλουν υποχρεωτικά να υποβάλλουν οι επιχειρηματίες, δεν παραβίασε την αρχή της ασφαλείας δικαίου.
- 141 Πρέπει, επομένως, αυτό το σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως να απορριφθεί και, συνακόλουθα, ο λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

142 Ως εκ τούτου, τα αιτήματα περί ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

B — Τα αιτήματα περί αποζημιώσεως

143 Οι προσφεύγουσες ζητούν αποκατάσταση των ζημιών που διατείνονται ότι τους προκάλεσαν:

— η παράνομη απόφαση της Επιτροπής, που περιέχεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 2920/93, να εφαρμόσει συντελεστή μείωσης στις ποσότητες αναφοράς που χορηγήθηκαν στους επιχειρηματίες της κατηγορίας A για την περίοδο από 1 Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου 1993,

— η παράνομη απόφαση της Επιτροπής, που περιέχεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 3190/93, να εφαρμόσει συντελεστή μείωσης στις ποσότητες αναφοράς που χορηγήθηκαν στους επιχειρηματίες της κατηγορίας A για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1994, και

— η εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση της υποχρεώσεώς της να χορηγήσει και να διαχειριστεί την κοινοτική ποσόστωση σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ειδικότερα σύμφωνα με το άρθρο 155 της Συνθήκης και το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93.

Επιχειρήματα των διαδίκων

144 Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι η Επιτροπή υποχρεούται, κατά την εκτέλεση των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 155 της Συνθήκης και από το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93, να τηρεί την αρχή της χρηστής

διοικήσεως και ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά παράβαση της αρχής αυτής φέρουν το στίγμα της ακυρότητας (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 1990, C-10/88, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-1229). Παραπέμποντας στο ψήφισμα 93/C 166/01 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993, όσον αφορά την ποιότητα της διατύπωσης της κοινοτικής νομοθεσίας (EE C 166, σ. 1), και στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Gulmann στις υποθέσεις στις οποίες το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 1993, C-106/90, C-317/90 και C-129/91, Emerald Meats κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I-209, I-260), οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι η Επιτροπή υποχρεούται επίσης να τηρεί την αρχή κατά την οποία η κοινοτική νομοθεσία πρέπει να είναι σαφής. Όμως, για τους εκτεθέντες ήδη λόγους στο πλαίσιο των αιτημάτων περί ακυρώσεως, η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις αρχές αυτές.

- 145 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ακόμη ότι η Επιτροπή εξέτασε μερικώς μόνον αν οι ποσότητες αναφοράς και οι κατάλογοι των επιχειρηματιών που είχαν καταρτίσει οι εθνικές αρχές ήταν ακριβείς και δεν επέβλεψε τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη εκπλήρωσαν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από τον κανονισμό 1442/93. Όμως, τα καθήκοντα αυτά επιβάλλονται ρητά στην Επιτροπή με το άρθρο 4, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, ή απορρέουν γι' αυτήν από τη γενική αρχή ότι οι εξουσίες οι οποίες δεν προβλέπονται ρητά αλλά είναι αναγκαίες για την ορθή εφαρμογή ενός κοινοτικού μέτρου μπορεί να είναι έμμεσες.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 146 Το Πρωτοδικείο έκρινε ανωτέρω (βλ. σκέψεις 44 έως 142) ότι η Επιτροπή, καθορίζοντας με το άρθρο 1 του κανονισμού 3190/93, τον συντελεστή μείωσης που πρέπει να εφαρμοστεί στις ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών της κατηγορίας Α, δεν ενήργησε παράνομα. Επομένως, τα αιτήματα περί αποζημιώσεως, καθόσον βασίζονται στην έλλειψη νομιμότητας των αποφάσεων της Επιτροπής να εφαρμόσει έναν τέτοιο συντελεστή κατά τις περιόδους από 1 Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1994 και από 1 Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου 1993, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

- 147 Το άρθρο 155 της Συνθήκης, καθώς και το άρθρο 20 του κανονισμού 404/93 καθορίζουν το πλαίσιο εντός του οποίου η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να θεσπίζει τις διατάξεις εφαρμογής που είναι αναγκαίες για την υλοποίηση της κοινής οργάνωσης αγορών. Υπό τις συνθήκες αυτές οι ιδιώτες δεν μπορούν να επικαλούνται τις διατάξεις αυτές προκειμένου να θεμελιώσουν, βάσει των άρθρων 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, την ευθύνη του κοινοτικού αυτού οργάνου.
- 148 Από την εκτίμηση που διατύπωσε ανωτέρω το Πρωτοδικείο σχετικά με τον δεύτερο (βλ. σκέψεις 67 έως 75), τρίτο (βλ. σκέψεις 76 έως 81) και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 108 έως 114, 119 έως 121, 125 έως 126, 130 έως 133 και 138 έως 141) καθώς και από την προαναφερθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, προκύπτει ότι τα άλλα επιχειρήματα που επικαλούνται οι προσφεύγουσες για να αποδείξουν την παράνομη συμπεριφορά της Επιτροπής πρέπει επίσης να απορριφθούν.
- 149 Επομένως, τα αιτήματα περί αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθούν.
- 150 Από όλα τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 151 Βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν και η Επιτροπή είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, πρέπει οι προσφεύγουσες να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

152 Πάντως, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη τα οποία παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικά τους έξοδα. Επομένως, το Ηνωμένο Βασίλειο φέρει τα δικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει τις προσφεύγουσες εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) **Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Lenaerts

Lindh

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts